

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **V. T. a spol. pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny** podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na verejnom zasadnutí konanom 13. mája 2010 v Bratislave prerokoval odvolanie obžalovaných V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., Z. P., Ľ. P., L. T., M. G., Ľ. Š., M. P., P. B., M. S., R. O., K. K., Z. Š. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku bývalého Špeciálneho súdu v Pezinku z 9. marca 2009, sp. zn. PK-2T 28/2007 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., Z. P., Ľ. P., L. T., M. G., Ľ. Š., M. P., P. B., M. S., R. O., K. K., Z. Š. a prokurátora Úradu špeciálneho prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom bývalého Špeciálneho súdu v Pezinku z 9. marca 2009, sp. zn. PK-2T 28/2007, boli obžalovaní V. T. a I. P. uznaní za vinných v bode I. a II./ č. 1 až 3, 5, 7 až 9, 11 až 17, 19, 28 až 30, 32, 34, 38, z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 421/2002 Z. z. platného do 1. augusta 2004, v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004,

- obžalovaný D. N. v bode I. a II./ č. 2, 5, 7 až 9, 11 až 13, 16, 17, 19, 28 až 30, 32, 34, 38,

- obžalovaný C. X. v bode I. a II.c/ č. 9 až 15, 17 až 36, 38,

- obžalovaný Š. C. v bode I. a II./ č. 5, 7 až 9, 11 až 13, 16, 17, 19, 28 až 30, 32, 34, 38,

všetci traja z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 421/2002 Z. z. platného do 1. augusta 2004 v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004,

- obžalovaný Š. C. v bode III. rozsudku aj z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- Z. P. v bode I. a II.b/,

- obžalovaný Ľ. P. v bode I. a II./ č. 4, 19, 26, 28, 31, 37, 38, sčasti samostatne, v bode II./ č. 7, 15, 16, 25, 33 sčasti spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- obžalovaný L. T. v bode I. a II./ č. 7, 15, 25, 33, spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- obžalovaný M. G. v bode I. a II./ č. 10, 18, 21, 27, 35,

- obžalovaný Ľ. Š. v bode I. a II./ č. 7, 8, 13, 15, 21, 23, 26, 29 sčasti samostatne a v bode II./ č. 30 spolupáchatelstvom podľa 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- obžalovaný M. P. v bode I. a II./ č. 14, 31, 34, 36,

- obžalovaný P. B. v bode I. a II./ č. 17, 19, 20, 22, 25, 32, 35,

- obžalovaný M. S. v bode I. a II./ č. 18, 20, 24, 26, 27,

z pokračovacieho trestného činu nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, v jednočinnom súbehu s trestným činom založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 421/2002 Z.z. platného do 1. augusta 2004,

- obžalovaný T. T. v bode II./ č. 22, 32, 33, 36, 38,

- obžalovaný V. P. v bode II./ č. 20, 22,

- obžalovaný H. Q. v bode II.a/ č. 2 až 6, 8,

- obžalovaný M. S. v bode II./ č. 20, 22, 36,

- obžalovaný Ľ. K. v bode II./ č. 21, 27,

- obžalovaný A.. W. v bode II./ 13, 16, spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

všetci z pokračovacieho z trestného činu nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004,

- obžalovaný R. O. v bode II./ č. 16 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- obžalovaný K. K. v bode II./ č.19 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

- obžalovaný Z. Š. v bode II./ č. 30 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

všetci traja z trestného činu nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, na skutkovom základe, že

I.

obžalovaní **V. T. a I. P.** po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti, v presne nezistenej dobe najneskôr do dňa 25. augusta 2003 v Bratislave uzatvorili dohodu o spolupráci pri pašovaní migrantov s mužom čínskej národnosti menom **Z. W.**, ktorý v presne nezistenej dobe najneskôr do 15. augusta 2003 na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky spolu s ďalšími neidentifikovanými osobami dodávajúcimi utečencov založil spoločenstvo medzinárodného významu napojené na ďalšie skupiny pôsobiace v zahraničí, ktoré bolo zamerané výlučne na dosahovanie finančného zisku z činnosti spočívajúcej v sústavnom organizovaní a zabezpečovaní vstupu utečencov z Ázie, prevažne čínskej národnosti, z územia Ukrajiny na územie Slovenskej republiky mimo vyznačené hraničné prechody, a ich prechodu cez toto územie až na hranicu Slovenskej republiky s Rakúskom bez platných dokladov, s následným zabezpečením ich prepravy po skupinách do Rakúska a ďalej až do cieľovej stanice v Taliansku, pričom **Z. W.** zabezpečoval nákup a dodávky migrantov, financovanie tejto činnosti a prerozdelenie zisku, zaisťoval kontakt s osobami a medzi osobami spolupracujúcimi na tejto činnosti na území Slovenskej republiky a v zahraničí, týmto osobám zadával úlohy a odmeňoval ich, priamo riadil, zadával úlohy a pokyny a stravou a ubytovaním odmeňoval obžalovaného **C. X.**, ktorý v dobe od 21. novembra 2003 do 9. februára 2004 zabezpečoval stravovanie, ukryvanie a stráženie migrantov v prenajatom byte č. X.; **Z. W.** spoločne s obžalovanými **V. T. a I. P.** v dobe od 24. septembra 2003 do 9. februára 2004 v Bratislave a inde plánovali priebeh pašovania migrantov, zjednávali vodičov vykonávajúcich transport migrantov, organizačne riadili pašovanie migrantov tak, že osobne a telefonicky zadávali presné úlohy a pokyny osobám vykonávajúcim túto činnosť, pritom obžalovaní **V. T. a I. P.** priamo riadili a odmeňovali obžalovaného **D. N.**, ktorý v dobe od 22. októbra 2003 do 9. februára 2004 v tejto skupine pôsobil v pozícii prevádzčača vykonávajúceho prepravu migrantov z územia Slovenskej republiky na územie Rakúska na nafukovacom člne cez rieku Morava s nástupom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, a obžalovaného **Š. C.**, ktorý v dobe od 4. novembra 2003 do 9. februára 2004 na motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., červenej farby, a na motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, zabezpečoval transport migrantov a prevádzčača obž. **D. N.** z Bratislavy k blízkosti štátnej hranice s Rakúskom do katastra obce Vysoká pri Morave, okres Malacky, transport migrantov i cez územie Rakúska, a vozidlom vykonával doprovod vozidlám, prevážajúcim migrantov, pričom toto spoločenstvo z činnosti spočívajúcej v pašovaní migrantov, pri ktorej štátnu

hranicu medzi Slovenskou republikou a Rakúskom v prípadoch uvedených v bode II. nelegálne prekročilo najmenej 66 migrantov, v dobe do 24. januára 2004 dosiahol zisk v sume najmenej 4 094 868,60,-Sk v prepočte 135 924,73 €;

prítom obžalovaní **V. T., I. P., C. X., D. N. a Š. C.** plnili úlohy konaním uvedeným v bode II. ako členovia tohto spoločenstva a obžalovaní **M. G., E. P., L. T., E. Š., M. P., M. S., P. B. a Z. P.** mali vedomosť o existencii tohto spoločenstva a prítom,

obžalovaný **M. G.** v dobe od 21. novembra 2003 do 5. februára 2004 (v rozsudku omylom 2003) spolupracoval so **Z. W.**, organizačne zabezpečoval jednotlivé prechody nelegálnych migrantov cez územie Slovenskej republiky a cez štátnu hranicu do Rakúska a osobne sa zúčastňoval pri prepravách,

obžalovaný **E. P.** v dobe od 31. októbra 2003 do 9. februára 2004 spolupracoval so **Z. W.** a obž. **V. T.**, organizačne zabezpečoval jednotlivé prechody nelegálnych migrantov cez územie Slovenskej republiky a cez štátnu hranicu do Rakúska a Českej republiky, osobne sa zúčastňoval pri prepravách, sprostredkoval kontakt členov spoločenstva s obžalovanými **L. T. a K. K.**, zabezpečil ubytovanie pre migrantov prostredníctvom obžalovaného **R. O.**,

obžalovaný **L. T.** v dobe od 07. novembra 2003 do 28. januára 2004 spolupracoval so **Z. W.** a osobne vykonával prepravy migrantov po území Slovenskej republiky na svojom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, vykonával doprovod vozidlám, v ktorých boli prepravovaní migranti a odviezol k blízkosti štátnej hranice prevádzča,

obžalovaný **E. Š.** v dobe najmenej od 7. novembra 2003 do 21. januára 2004, obžalovaný **M. P.** v dobe najmenej od 10. decembra 2003 do 7. februára 2004, obžalovaný **M. S.** v dobe najmenej od 16. decembra 2003 do 15. januára 2004, obžalovaný **P. B.** v dobe najmenej od 15. decembra 2003 do 5. februára 2004, na základe požiadaviek **Z. W.** a ďalších členov spoločenstva osobnými motorovými vozidlami taxislužby zabezpečovali prepravu nelegálnych migrantov na území Slovenskej republiky, a to i do blízkosti štátnej hranice s Rakúskom, vykonávali činnosti súvisiace so stravovaním migrantov v ich úkrytoch,

obžalovaný **Z. P.** v dobe od 17. októbra 2003 do 7. februára 2004 spolupracoval so svojim bratom **Z. W.** a obžalovaným **V. T.** pri výbere platieb došlých za vykonanú nelegálnu prepravu migrantov od odosielateľov z Číny do T.T. a.s.,

a tak v prospech tohto spoločenstva pri pašovaní migrantov konkrétne konali spôsobom uvedeným v bode II;

II.

obžalovaný **V. T.** a obžalovaný **I. P.** po vzájomnej dohode a za vzájomnej súčinnosti s mužom čínskej národnosti menom **Z. W.** prezývaným „A.“ alebo „A.“, v dobe od 24. septembra 2003 do 9. februára 2004 v Bratislave a inde zosnovali a riadili pašovanie migrantov z Ázie, prevažne čínskej národnosti, ktorí vstupovali na územie Slovenskej republiky z Ukrajiny mimo vyznačené hraničné prechody a prechádzali cez toto územie až na hranicu Slovenskej republiky s Rakúskom bez platných dokladov, zabezpečovali ich prepravu po skupinách do Rakúska a ďalej až do cieľovej stanice v Taliansku tak, že plánovali priebeh pašovania migrantov, zjednávali vodičov vykonávajúcich transport migrantov, organizačne riadili priebeh pašovania migrantov tým, že osobne a telefonicky zadávali úlohy a pokyny osobám vykonávajúcim túto činnosť, pričom **Z. W.** zabezpečoval dodávky migrantov, ktorých buď nakupoval ako tovar, alebo tých, ktorí boli zadržaní na území Slovenskej republiky a umiestnení v utečeneckých táboroch kontaktoval a organizoval ich nedovolené opustenie tábora a ich prepravu do vopred pripravených úkrytov v byte č. X. a v rodinnom dome na ulici K., zabezpečoval financovanie tejto činnosti a prerozdelenie zisku z platieb došlých prevodom cez **W.** do **V. a.s.** a **T.T. a.s.** od odosielateľov z Talianska, Ukrajiny a Číny, vyhľadával osoby ďalej sa podieľajúce na tejto činnosti na území Slovenskej republiky a v zahraničí a následne zabezpečoval kontakt medzi týmito osobami, obžalovanými a migrantmi, priamo zadával úlohy a konkrétne pokyny obžalovanému **C. X.**, ktorého odmeňoval stravou a ubytovaním, a na základe vopred dohodnutých podmienok spolupracoval pri pašovaní migrantov s obžalovanými **H. Q.**, **Z. P.**, **M. G.**, **E. Š.**, **M. P.**, **M. S.**, **P. B.**, **T. T.**, **V. P.**, **E. P.**, **L. T.** a **M. S.** a obžalovaní **V. T.** a **I. P.** za vzájomnej súčinnosti zadávali úlohy a konkrétne pokyny obžalovanému **D. N.**, ktorý v dobe od 22. októbra 2003 do 9. februára 2004 vykonával prepravu migrantov z územia Slovenskej republiky na územie Rakúska na nafukovacom člne cez rieku Morava s nástupom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, a obžalovanému **Š. C.**, ktorý v dobe

od 4. novembra 2003 do 9. februára 2004 na motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., červenej farby, a na motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, zabezpečoval transport migrantov a prevádzkača D. N. z Bratislavy k blízkosti štátnej hranice s Rakúskom do katastra obce Vysoká pri Morave, okres Malacky, a transport migrantov i cez územie Rakúska, a pritom vykonával i doprovod vozidlám prevážajúcich migrantov; a prostredníctvom obžalovaného V. T., na základe vopred dohodnutých podmienok, spolupracovali pri pašovaní migrantov s obžalovanými L. P., L. T., A. W. a K. K. a týchto obžalovaných i priamo finančne odmeňovali, pričom obžalovaný V. T. najmenej v 12 prípadoch vykonal výber platieb za pašovanie migrantov došlých cez W. do T.T. a.s. od odosielateľov z Číny,

pričom za vzájomnej súčinnosti so Z. W. v Bratislave a inde na území Slovenskej republiky a v zahraničí obžalovaní V. T., I. P., C. X., D. N., Š. C., H. Q., Z. P., M. G., L. K. (vylúčený na samostatné konanie), L. Š., M. P., M. S., P. B., T. T., V. P., L. P., L. T., M. S., A. W., K. K., R. O., Z. Š. pri pašovaní migrantov takto konali:

a/ **obžalovaný H. Q.** spoločne s **obž. Z. P.** a M. B. v presne nezistenej dobe v mesiaci október 2003 zabezpečili nájom domu na ul. K., na účely ubytovania migrantov a po dohode so Z. W. za odmenu najmenej 3 000 Sk, v prepočte 99,46 €, v tomto dome od 22. októbra 2003 do 18. novembra 2003 zabezpečoval stravovanie, ukrývanie a stráženie migrantov;

b/ **obžalovaný Z. P.** po predchádzajúcej dohode so svojim bratom Z. W. dňa 17. októbra 2003 na vozidle Mazda 626 doviedol agenta R. K. so štyrmi migrantmi z tábora v Opatovskej Novej Vsi, okres Veľký Krtíš, do domu na ul. K., a najmenej v 7 –ich prípadoch v dobe od 23. októbra 2003 do 5. novembra 2003 vykonal výber platieb za pašovanie migrantov došlých cez W. do T.T. a.s. od odosielateľov z Číny v sume 14 000 USD, t.j. 484 340 Sk, v prepočte 16 077,14 €, z ktorých časť vyplatil dňa 17. októbra 2003, 7. novembra 2003 a 7. februára 2004 v Bratislave obž. V. T.;

c/ **obžalovaný C. X.** v dobe najneskôr od 21. novembra 2003 do 9. februára 2004 v Martine, v prenajatom byte č. X., na základe pokynov a úloh, ktoré mu zadával Z. W. a za ním poskytovanú odmenu vo forme stravy a ubytovania, zabezpečoval stravovanie, ukrývanie a stráženie migrantov;

1/ obž. V. T. a I. P. spoločne dňa 24. septembra 2004 (malo byť 2003) vo večerných hodinách s ďalšími nestotožnenými osobami, telefonickým usmerňovaním a zabezpečovaním vzájomného styku osôb, riadili a zabezpečili prechod početne nezistenej skupiny migrantov cez štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska;

2/ obž. V. T., I. P., D. N. a H. Q.

dňa 22. októbra 2003 zabezpečili prechod skupiny 3 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. dňa 22. októbra 2003 po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta, vystupujúceho pod krycím menom, ktorému **obž. H. Q.**, podľa pokynu Z. W., okolo 10.15 hod. z prenajatého domu na ul. K., odovzdal migrantov a týchto agent K. vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, priviezol na čerpaciu stanicu S.S., kde okolo 13.15 hod. migrantov prevzali **obž. V. T.** a **obž. I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu na vozidle zn. Daewo, bielej farby s označením Taxi, z Bratislavy k štátnej hranici pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, kde ich prevzal **obž. D. N.** a ten ich preplavil na gumenom člne cez rieku Moravu do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich dňa 23. októbra 2003 okolo 00.25 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

3/ obž. V. T., I. P. a H. Q.

dňa 26. októbra 2003 zabezpečovali prechod skupiny 2 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. dňa 26. októbra 2003 P. telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorému **obž. H. Q.**, podľa pokynu Z. W., okolo 13.00 hod. z prenajatého domu na ul. K., odovzdal migrantov a týchto agent K. vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, spolu so Z. W., viezol do Bratislavy, kde ich mali prevziať **obž. V. T.** a **obž. I. P.**, ktorí mali zabezpečiť ich prepravu z územia Slovenskej republiky, avšak k tomu nedošlo, pretože **obž. I. P.** prostredníctvom **obž. V. T.** o 13.59 hod. telefonicky prikázal agentovi K., aby sa vrátili späť, pretože nie je možné zabezpečiť prepravu do Rakúska; pritom Z. W. o tom vzápätí telefonicky upovedomil **obž. H. Q.**, ktorý po dohode s ním týchto migrantov opäť ukryl v dome na ul. K., kde ďalej zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

4/ obž. Ľ. P., H. Q.,

po dohode so Z. W. dňa 31. októbra 2003 sa podieľali na realizácii prepravy 2 migrantov z Trnavy do Vrútok, okres Martin, tak, že **obž. Ľ. P.** okolo 14.00 hod. v Trnave na železničnej stanici týmto migrantom kúpil cestovné lístky do Vrútok, kde ich na železničnej stanici čakal Z. W. spolu s **obž. H. Q.**, ktorý migrantov vozidlom zn. Mitsubishi, ev. č. M., bielej farby, odviezol do prenajatého domu na ul. K., kde ich ukryl a ďalej zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

5/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C. a H. Q.

dňa 4. novembra 2003 zabezpečili prechod skupiny 3 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorému **obž. H. Q.** podľa pokynu Z. W. okolo 10.00 hod. z prenajatého domu na ul. K., odovzdal migrantov a týchto agent K. vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, priviezol do Bratislavy, kde na čerpacej stanici O. okolo 13.15 hod. migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu tak, že na základe ich pokynu agent R. K. odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.** a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal od agenta K. a preplavil ich na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich toho dňa okolo 20.59 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

6/ obž. H. Q.

dňa 4. novembra 2003 vo večerných hodinách v Martine, po dohode so Z. W., odviezol od obchodného strediska Billa a ukryl v byte osoby menom H. C. na ul. C., 4 migrantov, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky, pričom týchto migrantov podľa pokynu Z. W. okolo 17.01 hod. prevzal od nestotožnených osôb v obci Lehnice, okres Dunajská Streda, R. K., policajný agent vystupujúci pod krycím menom, a vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ich priviezol do Martina;

7/ **obž. V. T.** a **I. P.** po vzájomnej dohode s **obž. Ľ. P.** a **obž. L. T.**, **obžalovaní D. N.**, **Š. C.** a **Ľ. Š.** dňa 7. novembra 2003 zabezpečili prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že **Z. W.** po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča **obž. Ľ. Š.**, ktorému **obž. H. Q.**, podľa pokynu **Z. W.**, v ranných hodinách odovzdal migrantov z úkrytu v prenajatom rodinnom dome na ul. K.; následne **obž. Ľ. Š.** týchto migrantov vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, priviezol do Bratislavy, kde okolo 12.00 hod. na čerpacej stanici S., pri obchodnom dome NAY migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, pritom **obž. Ľ. P.** P. telefonickej dohode s **obž. V. T.** sprostredkoval kontakt a zabezpečil **obž. L. T.** na prepravu týchto migrantov z Bratislavy do obce Stupava, a po príchode migrantov do Bratislavy telefonicky usmerňoval **obž. L. T.**, ktorý o 12.00 hod. pri stretnutí s **obž. V. T.** a **obž. I. P.** odmietol vykonať prepravu migrantov k hranici s Rakúskom, a následne po dohode s nimi za odmenu 1 000 Sk svojím vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, v dobe okolo 12.00 hod. do 13.09 hod. odviezol prevádzkača **obž. D. N.** k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., viezol migrantov; následne **obž. D. N.** v blízkosti štátnej hranice migrantov od **obž. Š. C.** prevzal a preplavil ich na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich tohto dňa okolo 21.39 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil **Z. W.**;

8/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., Ľ. Š. a H. Q.

dňa 18. novembra 2003 zabezpečili prechod skupiny 2 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že **Z. W.** po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča **obž. Ľ. Š.**, ktorému **obž. H. Q.**, podľa pokynu **Z. W.**, okolo 09.12 hod. odovzdal migrantov z úkrytu v prenajatom rodinnom dome na ul. K.; následne **obž. Ľ. Š.** týchto migrantov vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, priviezol do Bratislavy, kde na čerpacej stanici O. okolo 11.53 hod. migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, ktorí po dohode so **Z. W.** zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. Ľ. Š.** odviezol migrantov z Bratislavy k blízkosti štátnej hranice s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.** a ten v blízkosti štátnej hranice telefonicky usmerňoval v ďalšej jazde **obž. Ľ. Š.** a okolo 12.33 hod. migrantov od neho prevzal a preplavil ich na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu

Marchegg a tam ich odovzdal osobe menom D., pričom jedného migranta pri pumpe S. v Rakúsku prevzala žena nezistenej totožnosti a ďalší migrant bol v nasledujúci deň osobou menom D. prepravený do Talianska k mestu Tarvisio, kde ho prevzali ďalšie osoby nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

9/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X.

dňa 21. novembra 2003 zabezpečili prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s obž. V. T. zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., v ranných hodinách z prenajatého bytu č.X. odovzdal migrantov a týchto agent K. vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, priviezol do Bratislavy, kde na čerpacej stanici O. okolo 13.00 hod. migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu tak, že na základe ich pokynu agent R. K. odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.**, a títo obžalovaní agenta K. počas jazdy telefonicky usmerňovali; okolo 13.35 hod. v blízkosti štátnej hranice migrantov od agenta K. prevzal **obž. D. N.**, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal osobe menom D. a ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich toho dňa okolo 21.00 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

10/ obž. M. G. a C. X.

dňa 21. novembra 2003 a 22. novembra 2003 spolupracovali so Z. W. na preprave a ukrytí 4 migrantov určených na prepašovanie zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska tak, že Z. W. dňa 21.11.2003 o 21.51 hod. sa telefonicky dohodol s **obž. M. G.**, na sprostredkovaní kúpy týchto migrantov nachádzajúcich sa na nezistenom mieste v Bratislave, následne Z. W., na vozidle s označením TAXI zn. Škoda Favorit, ev. č. M., bielej farby, ktoré viedol vodič nezistenej totožnosti odišiel z Martina do Bratislavy, pritom ho sprevádzal na ďalšom vozidle TAXI taxikár M. K.; následne dňa 22. novembra 2003 okolo 03.45 hod. po stretnutí s **obž. M. G.** pri hoteli K. v Bratislave všetci spoločne odišli na neznáme miesto v Bratislave, kde Z. W. od neznámych osôb za úplatu v nezistenej výške prevzal 4 migrantov čínskej národnosti, ktorých na základe jeho žiadosti taxikár M. K.

odviezol do M., kde na základe pokynu od Z. W. dňa 22. novembra 2003 okolo 07.00 hod. pred bytovkou na ulici Š., týchto prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. týchto migrantov ukryl a ďalej zabezpečoval ich stráženie a stravovanie,

11/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X.

dňa 25. novembra 2003 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov - 3 mužov a 1 ženy, zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča taxikára Ľ. Š., ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 11.30 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov a týchto migrantov Ľ. Š. vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, priviezol do Bratislavy, kde okolo 14.23 hod. v podzemných garážach O. migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že na základe dohody so Z. W., Ľ. Š. odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.**; okolo 15.15 hod. v blízkosti štátnej hranice migrantov od Ľ. Š. prevzal **obž. D. N.** s tým, že ich preplaví na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg, avšak k tomu nedošlo, pretože po zistení, že sa na mieste pohybujú iné osoby, v obavách z prezradenia okolo 18.00 hod. od zámeru prepašovať migrantov na územie Rakúska upustili a následne dňa 26. novembra 2003 okolo 01.27 hod. v Bratislave, po dohode so Z. W. týchto migrantov odovzdal **obž. V. T. M. P.**, ktorý na základe pokynu Z. W. okolo 06.15 hod. v Žiline ich odovzdal taxikárovi Ľ. Š. a ten migrantov odviezol do M., kde dňa 26. novembra 2003 (v rozsudku omylom 2008) okolo 07.18 hod. pred bytovkou na ulici Š., na základe pokynu od Z. W., týchto prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a ďalej zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

12/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X.

dňa 26. novembra 2003 opätovne zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov - 3 mužov a 1 ženy, uvedených v bode 11/ zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.22 hod. z prenajatého bytu č. Š. odovzdal migrantov a týchto migrantov agent K. vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, priviezol do Bratislavy, kde na čerpacej stanici O. okolo 12.00 hod. migrantov od neho prevzal **obž. V. T.**, ktorý v telefonickej súčinnosti s **obž. I. P.** zabezpečil

ich ďalšiu prepravu tak, že na základe jeho pokynu agent R. K. odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten okolo 12.X. hod. v blízkosti štátnej hranice migrantov od agenta K. prevzal, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal osobám nezistenej totožnosti zaoberajúcim sa pašovaním migrantov na území Rakúska, ktorí ich mali prepraviť do Talianska k mestu Tarvisio, pričom počas prepravy cez územie Dolného Rakúska vozidlom OPEL Omega, červenej farby, ktoré viedol občan Poľska K. Z. v doprovode D. S. na vozidle Peugeot 406, striebornej farby ev. č. W., boli migranti menom H. Y., L.L. F., D. B. a migrantka L.L. Z., zadržaní rakúskou políciou a dňa 27. januára 2003 vrátení na územie Slovenskej republiky;

13/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., E. Š. a A. W.

dňa 9. decembra 2003 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča taxikára **obž. E. Š.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.30 hod. z prenajatého bytu č. Š. odovzdal migrantov a **obž. E. Š.** týchto migrantov vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, priviezol do Bratislavy, kde okolo 12.00 hod. pri obchodnom centre A. od neho migrantov prevzali **obž. V. T.** a **I. P.**, ktorí zabezpečili ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. V. T.** sa dohodol na ich preprave s **obž. A. W.** a ten na základe jeho usmernenia dňa 9. decembra 2003 v odpoľudňajších hodinách na vozidle VW Golf, ev. č. B., odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice od **obž. A. W.** migrantov prevzal, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich toho dňa okolo 22.30 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

14/ obž. V. T., I. P., C. X. a M. P.

dňa 10. decembra 2003 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska, ktorí boli na územie Slovenskej republiky vrátení z Rakúska dňa 27. novembra 2003 tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča

taxikára **obž. M. P.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.00 hod. z prenajatého bytu č. X. na ulici Š.Š. v Martine odovzdal migrantov a **obž. M. P.** odviezol migrantov na vozidle s označením TAXI zn. Škoda Favorit, ev. č. M., bielej farby, na dohodnuté miesto pri obchodnom centre A. v Bratislave, kde ich mal odovzdať **obžalovaným V. T. a I. P.**, avšak k tomu nedošlo, pretože **obž. M. P.** bol spolu s čínskymi migrantmi menom H. Y., L. F., D. B. a migrantkou L. Z., okolo 10.30 hod. na diaľnici D1 pri meste Dubnica nad Váhom zadržaný políciou;

15/ obžalovaní V. T., I. P., C. X., L. Š. a L. P. spoločne s L. T.

dňa 10. decembra 2003 zabezpečili pre skupinu 14 utečencov nedovolené opustenie U., s tým, že následne tieto osoby budú prepašované z územia Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska tak, že najprv **obž. L. P.** po telefonickej dohode so Z. W. o spôsobe vykonania prepravy migrantov z utečeneckého tábora do úkrytu v byte v M.Š., zabezpečil za úplatu prepustenie migrantov z utečeneckého tábora, pričom peniaze na vyplatenie migrantov mu na základe predchádzajúcej telefonickej dohody so Z. W. do Gabčíkova priniesli **obž. V. T. a I. P.** na svojom vozidle zn. Mitsubishi Colt 1500, ev. č. B.; následne **obž. L. P.** po vzájomnej dohode s **obž. L. T.** zabezpečil prepravu migrantov tak, že časť migrantov v uvedený deň z Gabčíkova do Martina okolo 14.10 hod. dovezol taxikár **obž. L. T.** spoločne s ďalšou nestotožnenou osobou na svojom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej tmavej farby, kde pri hoteli Turiec v Martine migrantov odovzdal Z. W., a to po ich predchádzajúcej telefonickej dohode v čase okolo 13.34 hod; časť migrantov do mesta Martin priviezol **obž. L. P.** na vozidle zn. Mazda 626, šedej metalízy, ev. č. M., modrej farby, odviezol do M., na ulicu Š., kde na základe pokynu od Z. W. týchto prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a ďalej zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

16/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., A. W. a obž. L. P. spoločne s obž. R. O.

v dňoch 11. decembra 2003 až 12. decembra 2003 pre skupinu 4 čínskych migrantov menom H. Y., L. F., D. B. a L. Z., ktorí boli zadržaní políciou dňa 10. decembra 2003 a ktorí dňa 11. decembra 2003 nedovolené opustili U. s úmyslom, aby boli prepašovaní z územia Slovenskej republiky do Talianska, konali tak, že najprv Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorý podľa jeho pokynov okolo 21.30 hod. v blízkosti U., prevzal migrantov a vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ich priviezol do Bratislavy k obchodnému domu S., kde na základe telefonického príkazu od **obž. L. P.** počkal na príchod **obž. R. O.**, ktorý dňa

11. decembra 2003 okolo 22.23 hod. po príchode na miesto vopred dohodnuté s **obž. Ľ. P.** následne doprevádzal a ukazoval cestu agentovi K. idúc pritom s vozidlom Renault, ev. č. B. až na parkovisko pred obytný blok na ul. D., kde **obž. R. O.** po predchádzajúcej dohode s **obž. Ľ. P.** migrantov od R. K. prevzal a ukryl ich do nasledujúceho dňa v byte majiteľa M. Š. na ul. D.;

dňa 12. decembra 2003 okolo 11. 30 hod. na ul. D., na základe pokynu Z. W., týchto migrantov prevzal od **obž. Ľ. P.** agent K., ktorý ich odviezol na čerpaciu stanicu O. v Bratislave, kde v podzemných garážach O. od neho migrantov prevzali **obž. V. T.** a **obž. I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. V. T.** sa dohodol na ich preprave s **obž. A. W.**, ktorý na základe jeho usmernenia toho dňa v dobe od 12.12 hod. na vozidle zn. VW Golf, ev. č. B., odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice okolo 12.54 hod. od **obž. A. W.** migrantov prevzal, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam ich odovzdal osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu Tarvisio, kde ich toho dňa okolo 22.01 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W.;

17/ **obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X. a P. B.**

dňa 15. decembra 2003 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** zabezpečil vodiča **obž. P. B.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.00 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov a **obž. P. B.** týchto migrantov vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, priviezol do Bratislavy, kde okolo 12.06 hod. pri obchodnom centre A. od neho migrantov prevzali **obž. V. T.** a **obž. I. P.**, ktorí zabezpečovali ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. Š. C.** na vozidle Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. I. P.** na svojom vozidle zn. Mitsubishi Colt 1500, ev. č. B., ktorý viezol **obž. D. N.** a ten v blízkosti štátnej hranice od **obž. Š. C.** migrantov prevzal, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg a tam okolo 16.00 hod. ich odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí ich prepravili do Talianska k mestu

Tarvisio, kde okolo 22.30 hod. na benzínovej pumpe Q. ich odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, ktorých zabezpečoval a telefonicky riadil Z. W., pričom migranti J. Z., L.L., W. X. a migrantka X. F. boli dňa 15. decembra 2003 o 22.30 hod. zadržaní talianskou hraničnou políciou v okrese Villach spolu s prevádzateľom R. B., občanom Poľska, ktorý ich viezol z Rakúska vo vozidle Combi zn. Citroen Xantia, tmavočervenej farby, ev. č. W.;

18/ obž. M. G., C. X. a M. S.

dňa 16. decembra 2003 zabezpečili prepravu 1 migranta z Vietnamu z Martina do Bratislavy tak, že najprv Z. W. po telefonickej dohode s **obž. M. G.** o vykonaní prepravy do Bratislavy zabezpečil vodiča **obž. M. S.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 17.00 hod. z prenajatého bytu č. X. tohto migranta odovzdal, a ten ho za vopred dohodnutú odmenu vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia Combi, ev. č. M., modrej farby, odviezol do Piešťan, kde pri hypermarkete Tesco táto osoba z vozidla vystúpila;

19/ obž. V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., P. B., Ľ. P. a K. K.

dňa 20. decembra 2003 a 21. decembra 2003 zabezpečovali prepravu skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej do Talianska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** a **obž. Ľ. P.** zabezpečil vodiča **obž. P. B.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.30 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov, a ten ich osobným motorovým vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, priviezol do Bratislavy, kde okolo 11.35 hod. pri obchodnom centre A. od neho migrantov prevzali **obž. V. T.** a **obž. I. P.**, ktorí spoločne s **obž. Ľ. P.** zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že vodič vozidla s označením TAXI doposiaľ nezistenej totožnosti, ktorého zabezpečil **obž. Ľ. P.** odviezol migrantov z Bratislavy k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na vozidle zn. Seat Cordoba, ev. č. B., červenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice od taxikára migrantov prevzal, následne ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg, kde okolo 17.24 hod. po predchádzajúcej dohode s **obž. Ľ. P.** a **obž. V. T.** migrantov prevzal **obž. K. K.** a ten ich vozidlom zn. BMW, ev. č. B., bielej farby, previezol cez územie Rakúska až k mestu Tarvisio, okres Villach v Taliansku, kde bol dňa 21. decembra 2003 o 02.25 hod. zadržaný talianskou hraničnou políciou spolu s čínskymi migrantmi menom H. J., H.H. M., Z. Y. a migrantkou Z. Q., pričom **obž. K. K.** počas prepravy migrantov doprevádzal **obž. Š. C.**

na vozidle zn. Seat Cordoba, ktorý mu ukazoval cestu a podľa dohody ho mal upozorniť na možné policajné hliadky;

20/ obž. M. S., P. B., M. S., V. P. a C. X.

dňa 24. decembra 2003 a dňa 25. decembra 2003 zabezpečili po území Slovenskej republiky prepravu 15 migrantov, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do iných krajín tak, že po predchádzajúcej dohode Z. W. s **obž. M. S.** a na základe usmernenia a pokynov Z. W., **obžalovaní P. B.** na vozidle TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, **M. S.** na vozidle TAXI, zn. Škoda Felícia Combi, ev. č. M., modrej farby, a **V. P.** na vozidle zn. Fiat Croma, ev. č. M., šedej metalízy, okolo 18.00 hod. odišli z Martina k obci Zlaté Klasy, kde okolo 22.30 hod. pri benzínovej pumpe S. v katastri obce Oľdza, okres Dunajská Streda, prevzali od **obž. M. S.** a od ďalších osôb nezistenej totožnosti skupinu 15 migrantov, ktorých následne odviezli do mesta M., kde ich dňa 25. decembra 2003 okolo 01.19 hod., na základe pokynu Z. W., postupne prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

21/ obžalovaní M. G., E. K., E. Š. a C. X.

dňa 29. decembra 2003 zabezpečili prepravu skupiny 8 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. M. G.** o vykonaní prepravy zabezpečil vodiča **obž. E. Š.** s vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia Combi, ev. č. M., modrej farby, a ďalšieho vodiča dosiaľ nezistenej totožnosti s vozidlom TAXI, zn. Daewo, striebornej farby, ktorým **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 17.35 hod. z prenajatého bytu č. X. na ulici Š. v Martine odovzdal migrantov, a títo vodiči odviezli migrantov k obci Čachtice, okres Nové Mesto nad Váhom, kde migrantov okolo 19.59 hod. od nich prevzal **obž. M. G.** a ďalšie osoby nezistenej totožnosti, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel a tieto naložili do dodávkového motorového vozidla zn. Ford Tranzit, ev. č. N., bielej farby, a takto ukrytých migrantov **obž. E. K.**, ako vodič tohto vozidla v nočných hodinách previezol cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej do Talianska, kde na parkovisku autostrády EST pri meste Brescia, dňa 30. decembra 2003 okolo 00.53 hod. migrantov odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.;

22/ obžalovaní M. S., P. B., T. T., V. P. a C. X.

dňa 29. decembra 2003 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 10 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do iných krajín tak, že Z. W. po predchádzajúcej dohode s **obž. M. S.** o podmienkach dodávky migrantov, prostredníctvom majiteľa Taxislužby **obž. V. P.**, zabezpečil vodičov – taxikárov **obž. P. B.** s vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, a **obž. T. T.** s vozidlom zn. Fiat Croma, ev. č. M., šedej metalízy, ktorí na základe usmernenia a pokynov daných Z. W. odišli z Martina a okolo 18.00 hod. pri benzínovej pumpe S. pri obci Zlaté Klasy, okres Dunajská Streda prevzali migrantov od **obž. M. S.** a ďalších osôb nezistenej totožnosti, a následne ich odviezli do mesta M., kde ich okolo 21.40 hod., na základe pokynu od Z. W., prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

23/ obžalovaní L. Š. a C. X.

v noci zo dňa 29. decembra 2003 na 30. decembra 2003 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 11 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do iných krajín tak, že najprv Z. W. prostredníctvom osôb nezistenej totožnosti ich prepravil z úkrytu na neznámom mieste do mesta Martin, kde na parkovisku pri motoreste S. dňa 29. decembra 2003 okolo 23.00 hod. migrantov osobne prevzal a zároveň zabezpečil taxikárov **obž. L. Š.** s vozidlom TAXI zn. Škoda Felícia Combi, modrej farby, ev. č. M. a **L. B.** s vozidlom TAXI zn. Škoda Favorit, bielej farby, ev. č. M., ktorí na základe jeho usmernenia a pokynov migrantov odviezli do mesta M., kde dňa 30. decembra 2003 okolo 00.50 hod. po telefonickej pokyne od Z. W. migrantov prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

24/ obžalovaní M. S. a C. X.

dňa 30. decembra 2003 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 4 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do iných krajín tak, že najprv Z. W. po telefonickej dohode s osobou nezistenej totožnosti o vykonaní prepravy migrantov zo Slovenskej republiky do Českej republiky, zabezpečil taxikára **obž. M. S.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W. okolo 14.30 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov, a **obž. M. S.** po dohode so Z. W. osobným motorovým vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia Combi, ev. č. M., modrej farby, priviezol migrantov k obci Lúka

nad Váhom, okres Nové Mesto nad Váhom, kde na vopred dohodnutom mieste okolo 17.50 hod. migrantov odovzdal osobám nezistenej totožnosti;

25/ obžalovaný L. P. spoločne s obžalovaným L. T., obžalovaní P. B. a C. X.

dňa 30. decembra 2003 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 2 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do iných krajín tak, že **obž. L. P.** po telefonickej dohode so Z. W. o podmienkach vykonania prepravy z Utečeneckého tábora v R., spoločne s **obž. L. T.** a jeho vozidlom Škoda Felícia ev. č. B., zelenej farby, migrantov odviezli z katastra obce Rohovce do Vrútok, okres Martin, kde ich okolo 20.18 hod. pri železničnej stanici prevzal **obž. P. B.** a ten na základe usmernenia a pokynu od Z. W. migrantov odviezol vozidlom TAXI, zn. Škoda Favorit, ev. č.T., bielej farby, do M., kde ich na základe pokynu od Z. W. prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

26/ obžalovaní L. P., M. S., L. Š. a C. X.

dňa 11. januára 2004 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 1 migrantovi, ktorý mal byť následne prepravený z územia Slovenskej republiky do inej krajiny tak, že najprv Z. W. zabezpečil **obž. M. S. a obž. L. Š.**, ktorým **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 14.30 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migranta, tohto migranta po predchádzajúcej dohode a na základe usmernenia a pokynu od Z. W. odviezli na železničnú stanicu vo Vrútkach, okres Martin, kde **obž. L. Š.** s migrantom nastúpil do vlaku s odchodom do Bratislavy o 14.48 hod. a migranta sprevádzal do Bratislavy, kde vo vestibule hlavnej stanice okolo 17.44 hod. migranta odovzdal **obž. L. P.**, ktorý následne zabezpečil jeho ďalšiu prepravu a ukrytie v meste Bratislava;

27/ obžalovaní M. G., E. K., M. S. a C. X.

dňa 15. januára 2004 zabezpečili prepravu skupiny 8 migrantov zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska k mestu Brescia tak, že najprv Z. W. po telefonickej dohode s **obž. M. G.** o podmienkach prepravy, zabezpečil vodiča **obž. M. S.** s vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby a vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, s vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ktorým **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 16.00 hod. z prenajatého bytu č. X. na ulici Š. v Martine odovzdal migrantov, následne po dohode so Z. W. a podľa jeho pokynov títo vodiči migrantov odviezli k Novému Mestu nad Váhom, kde migrantov okolo 19.00 hod. prevzal **obž. M. G.** spolu

s ďalšími osobami nezistenej totožnosti, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel, tieto uložili do dodávkového motorového vozidla zn. Ford Tranzit, ev. č. N., bielej farby, a takto ukrytých migrantov **obž. Ľ. K.** ako vodič tohto vozidla v nočných hodinách previezol, cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska ďalej do Talianska, kde na parkovisku autostrády EST pri meste Brescia dňa 16.01.2004 okolo 07.50 hod. migrantov odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.;

28/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X. a Ľ. P.

dňa 17. januára 2004 zabezpečovali prepravu skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy, zabezpečil vodiča taxikára Ľ. B., ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.14 hod. z prenajatého bytu č. X. na ulici Š.Š. v Martine odovzdal migrantov, a tento vodič motorovým vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Favorit, ev. č. M., bielej farby, migrantov priviezol do Bratislavy, kde v podzemných garážach O. okolo 12.50 hod. od neho migrantov prevzali **obž. V. T. a I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že vodič doposiaľ nezistenej totožnosti a na nezistenom vozidle odviezol migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal, následne okolo 14.20 hod. ich preplavil na gumenom člne cez rieku Morava do Rakúska k mestu Marchegg, kde migrantov mal odovzdať ďalším osobám pôsobiacim v Rakúsku, avšak z dôvodu vyliatia rieky Moravy na rakúskej strane štátnej hranice sa **obž. D. N.** s migrantmi vrátil späť na územie Slovenskej republiky a na základe pokynov od **obž. I. P.** okolo 16.00 hod. v katastri obce Vysoká pri Morave migrantov odovzdal osobe nezistenej totožnosti, ktorou boli odvezení do Bratislavy, pričom boli sprevádzaní **obž. I. P.** na jeho vozidle zn. Mitsubishi Colt, ev. č. B., a **obž. Š. C.** na vozidle zn. Škoda Felícia, ktorý odviezol i **obž. D. N.**, pričom okolo 17.45 hod. v podzemných garážach A. v Bratislave, po dohode so Z. W., migrantov prevzal **obž. Ľ. P.**, ktorý ich na vozidle zn. Mazda 626, ev. č. N., odviezol na neznáme miesto;

29/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X. a Ľ. Š.

dňa 20. januára 2004 zabezpečili prechod skupiny 2 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W., po telefonickej dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy,

zabezpečil vodiča **obž. Ľ. Š.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 09.25 hod. z prenajatého bytu č. X. na ulici Š. v Martine odovzdal migrantov, a **obž. Ľ. Š. P.** dohode a na základe usmernenia a pokynov od Z. W. osobným motorovým vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, migrantov priviezol do Bratislavy, kde na vopred dohodnutom mieste v podzemných garážach O. okolo 13.00 hod. od neho migrantov prevzali **obž. V. T. a I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že osoba s prezývkou „L.“ doposiaľ nezistenej totožnosti na nezistenom vozidle odviezla migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal a podľa pokynov ich preplavil na gumenom člne cez rieku Moravu do Rakúska k mestu Marchegg, kde okolo 18.20 hod. migrantov odovzdal **obž. Š. C.** a ten ich motorovým vozidlom Škoda Felícia doviezol do Viedne, kde ich na parkovisku na ul. P., okolo 20.00 hod. odovzdal osobám nezistenej totožnosti, ktorých telefonicky zabezpečil Z. W.;

30/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., Ľ. Š. a Z. Š.

dňa 21. januára 2004 zabezpečili prechod skupiny 2 migrantov zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska k mestu Udine tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy, zabezpečil vodiča **obž. Ľ. Š.**, a ten po dohode so svojím bratom **obž. Z. Š.** okolo 08.50 hod. prišli do M., kde im **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov, ktorých vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia Combi, ev. č. M., modrej farby, odviezli na železničnú stanicu vo Vrútkach, okres Martin, kde **obž. Z. Š.** s týmito osobami nastúpil do vlaku s odchodom do Bratislavy o 09.18 hod., pričom počas cesty ich doprevádzal, a po predchádzajúcom telefonickej dohovore okolo 12.30 hod. pred železničnou stanicou v Bratislave migrantov od neho prevzali **obž. V. T. a I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že osoba doposiaľ nezistenej totožnosti na nezistenom vozidle odviezla migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev.č. B., zelenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal a podľa pokynov ich preplavil na gumenom člne cez rieku Moravu do Rakúska k mestu Marchegg, kde okolo 19.00 hod. migrantov odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, ktorí zabezpečili ďalšiu prepravu migrantov vlakom z Viedne do Talianska, k mestu Udine, kde ich

mali odovzdať ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.;

31/ obžalovaní Ľ. P., M. P. a C. X.

v dňoch 25. januára 2004 až 26. januára 2004 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska k mestu Udine tak, že Z. W. dňa 25. januára 2004 po telefonickej dohode s **obž. Ľ. P.** o vykonaní prepravy migrantov, zabezpečil vodiča **obž. M. P.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W. z prenajatého bytu č. X. okolo 23.30 hod. odovzdal migrantov, a **obž. M. P.** na základe usmernenia a pokynov od Z. W. osobným motorovým vozidlom s označením TAXI zn. Škoda Favorit, ev.č. M., bielej farby, migrantov priviezol do Bratislavy, kde na vopred dohodnutom mieste pri čerpacej stanici S. okolo 02.30 hod. migrantov od neho prevzal **obž. Ľ. P.**, ktorý na základe dohody so Z. W. mal zabezpečiť dopravu migrantov do Rakúska a odtiaľ mali byť odvezení do Talianska k mestu Udine, avšak k tomu nedošlo, pretože migranti H. J., H.M., C. X. a migrantka Z. C. boli dňa 26. januára 2004 o 05.15 hod. vo vlaku číslo 7652 smerujúceho z Bratislavy-Petržalky do Viedne na slovensko-rakúskej hranici zadržaní príslušníkmi oddelenia hraničnej polície Policajného zboru Bratislava-Rusovce;

32/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., T. T. a P. B.

dňa 26. januára 2004 zabezpečili prechod skupiny 2 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy, zabezpečil **obžalovaných T. T. a P. B.**, ktorým **obž. C. X.**, podľa jeho pokynu z prenajatého bytu č. X. okolo 08.55 hod. odovzdal migrantov, a následne po dohode so Z. W. a na základe jeho usmernenia a pokynov, **obž. T. T.** s osobným motorovým vozidlom s označením TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, odviezol **obž. P. B.** a migrantov na železničnú stanicu vo Vrútkach, okres Martin, kde **obž. P. B.** s migrantmi nastúpil do vlaku s odchodom do Bratislavy o 09.09 hod., pritom im počas cesty vlakom až do Bratislavy robil doprovod, a okolo 12.30 hod. vo vestibule na hlavnej železničnej stanici v Bratislave migrantov od neho prevzali **obž. V. T.** **obž. I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že osoba doposiaľ nezistenej totožnosti na nezistenom motorovom vozidle odviezla migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal a podľa pokynov ich preplavil na gumenom člne cez rieku Moravu

do Rakúska k mestu Marchegg, kde okolo 19.00 hod. migrantov odovzdal **obž. Š. C.**, ktorý ich motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia dovezol do Viedne, kde ich na parkovisku na ul. P., okolo 20.03 hod. odovzdal osobám nezistenej totožnosti, ktorých telefonicky zabezpečil Z. W.;

33/ obžalovaný E. P. spoločne s obžalovaným L. T., obžalovaní T. T. a C. X.

dňa 28. januára 2004 zabezpečili prepravu P. území Slovenskej republiky 6 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do inej krajiny tak, že **obž. E. P.** sa telefonicky dohodol so Z. W. o vykonaní prepravy z Dunajskej Stredy do M. a túto prepravu vykonali tak, že **obž. E. P.** zabezpečil vodiča **obž. L. T.**, s ktorým spoločne migrantov prevzali v Dunajskej Strede a následne **obž. E. P.** s vozidlom zn. Mazda 626, ev. č. N., šedej farby a **obž. L. T.** so svojím vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, odviezli skupiny po 3 migrantoch do Martina, kde okolo 16.10 hod. pred Obchodným domom B. ich odovzdali Z. W. a ten na ich ďalšiu prepravu zabezpečil vodiča **obž. T. T.**, ktorý po dohode so Z. W. a na základe jeho usmernení a pokynov vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, odviezol skupinu 4 migrantov do M., kde ich na základe pokynu od Z. W. prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X., na ulici Š., týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie; pritom Z. W. v tom čase zabezpečil i vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, ktorý podľa jeho pokynov s vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, odviezol skupinu 2 migrantov do bytu Z. W. na ul. G.;

34/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X. a M. P.

dňa 2. februára 2004 zabezpečili prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska k mestu Timau tak, že Z. W. po telefonickej dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy, zabezpečil vodiča **obž. M. P.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa jeho pokynu z prenajatého bytu č. X. okolo 12.55 hod. odovzdal migrantov, a následne **obž. M. P.** po dohode so Z. W. a na základe jeho usmernení a pokynov, s vozidlom TAXI, zn. Škoda Favorit, ev. č. M., bielej farby, migrantov priviezol do Bratislavy, kde na vopred dohodnutom mieste v podzemných garážach O. okolo 12.25 hod. na neho čakali a migrantov od neho prevzali **obžalovaní V. T. a I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. M. P.** po dohode s nimi odviezol migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom idúc pred ním mu doprovod robil **obž. Š. C.** na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby,

ktorý viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov prevzal a podľa pokynov ich preplavil na gumenom člne cez rieku Moravu do Rakúska k mestu Marchegg, kde okolo 18.20 hod. migrantov odovzdal ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Rakúsku, títo zabezpečili ich ďalšiu prepravu cez územie Rakúska do Talianska k mestu Timau, kde ich dňa 3. februára 2004 okolo 00.50 hod. odovzdali ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.;

35/ obžalovaní M. G., P. B. a C. X. a Ľ. K. dňa 5. februára 2004 zabezpečovali prepravu skupiny 8 migrantov z Číny smerujúcich zo Slovenskej republiky cez Rakúsko do Talianska tak, že najprv Z. W. po telefonickej dohode s **obž. M. G.** o vykonaní prepravy migrantov, zabezpečil vodiča **obž. P. B.** s vozidlom TAXI zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby a vodiča R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, s osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ktorým **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W., okolo 16.30 hod. z prenajatého bytu č. X. odovzdal migrantov, a následne po dohode so Z. W. a podľa jeho usmernení a pokynov migrantov odviezli k Novému Mestu nad Váhom, kde okolo 19.00 hod. ich prevzal **obž. M. G.** spolu s ďalšími osobami nezistenej totožnosti, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel, tieto potom naložili do dodávkového motorového vozidla zn. Mercedes Sprinter, ev. č. B., bielej farby, a takto ukrytých migrantov obž. Ľ. K., ako vodič tohto vozidla v nočných hodinách previezol, cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska s úmyslom doviesť ich až do Talianska, k mestu Brescia, kde ich mal odovzdať ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim v Taliansku, avšak k ich odovzdaniu nedošlo, lebo obž. Ľ. K. bol s migrantmi H. L. B., C. W., H. Zhi G. a migrantkami C. P., Z. H., L. Z., W. Q., H. J. počas prepravy okolo 23.05 hod. na území Rakúska, pri Viedni zadržaný príslušníkmi rakúskej polície a následne bol rozhodnutím Krajského súdu Eisenstadt z 2. apríla 2004, sp. zn. 8 Hv 75/04k, za tento skutok odsúdený podľa § 104/1,3 cudz. zákona na trest odňatia slobody nepodmienečne na 2 mesiace, ktorý vykonal, a na trest odňatia slobody podmienečne na 10 mesiacov so skúšobnou dobou 3 roky;

X./ obž. M. S., T. T., M. P. a C. X.

dňa 7. februára 2004 zabezpečili prepravu po území Slovenskej republiky 14 migrantom, ktorí mali byť následne prepravení z územia Slovenskej republiky do inej krajiny tak, že najprv Z. W. po predchádzajúcej telefonickej dohode o dodávke migrantov s **obž. M. S.** zorganizoval ich prepravu z úkrytu na neznámom mieste v okolí obce Zlaté Klasy, okres Dunajská Streda,

do Martina a na to zabezpečil vodičov **obž. T. T.** s vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, **obž. M. P.** s vozidlom TAXI, zn. Škoda Favorit, ev. č. M., bielej farby, a R. K., policajného agenta vystupujúceho pod krycím menom, s osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ktorí sa stretli v Žiline, a na základe pokynov od Z. W. okolo 16.55 hod. odišli zo Žiliny a v dobe od 19.50 hod. do 20.25 hod. na benzínovej pumpe T. pri obci Zlaté Klasy prevzali migrantov jednak od **obž. M. S.**, ktorý ich tam priviezol na vozidle zn. Daewoo Matis, ev. č. D., a jednak od ďalších osôb nezistenej totožnosti, následne migrantov odviezli do mesta M., kde ich na základe pokynu od Z. W. okolo 22.11 hod. prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

37/ obžalovaný L. P. dňa 8. februára 2004 na základe žiadosti Z. W. a po predchádzajúcej telefonickej dohode s ním, presne nezisteným spôsobom vykonal prepravu 4 migrantov z presne nezisteného miesta na území Slovenskej republiky na čerpaciu stanicu S. pri Trnave, a pritom vedel, že títo migranti budú ďalej prepašovaní do Čiech, pričom okolo 17.04 hod. na benzínovej pumpe S. pri Trnave migrantov odovzdal osobám dosiaľ nezistenej totožnosti;

38/ obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., L. P., T. T. a M. Shulz

dňa 9. februára 2004 zabezpečovali prechod skupiny 4 migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska s úmyslom prepraviť ich až do cieľovej krajiny v Taliansku tak, že najprv Z. W. P. telefonicko dohode s **obž. V. T.** o vykonaní prepravy migrantov, zabezpečil vodiča **obž. T. T.**, ktorému **obž. C. X.**, podľa pokynu Z. W. z prenajatého bytu č. X. okolo 09.00 hod. odovzdal migrantov, a následne **obž. T. T.** P. dohode so Z. W. a na základe jeho usmernení a pokynov s vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby, migrantov priviezli do Bratislavy, kde na dohodnutom mieste v podzemných garážach v obchodnom centre A. na neho čakali a okolo 12.30 hod. migrantov od neho prevzali **obžalovaní V. T. a I. P.**, ktorí zabezpečili ich ďalšiu prepravu k štátnej hranici s Rakúskom tak, že **obž. Š. C.** na vozidle Škoda Felícia, ev. č. B., zelenej farby, odviezol migrantov k štátnej hranici s Rakúskom pri obci Vysoká pri Morave, okres Malacky, pritom ho doprevádzal **obž. I. P.** na svojom vozidle Mitsubishi Colt, ev. č. B., ktorý išiel pred ním a viezol **obž. D. N.**, a ten v blízkosti štátnej hranice migrantov okolo 13.27 hod. od **obž. Š. C.** prevzal a podľa pokynov **obž. I. P.** ich preplavoval na gumenom člne cez rieku Moravu do Rakúska, kde pri meste Marchegg mal migrantov odovzdať ďalším osobám nezistenej totožnosti pôsobiacim ako prevádzkači v Rakúsku, avšak z dôvodu vyliatia rieky Moravy na rakúskej strane štátnej

hranice sa tak nestalo a **obž. D. N.** sa s migrantmi vrátil späť na územie Slovenskej republiky a následne na základe pokynov od **obž. I. P.** okolo 14.15 hod. v katastri obce Vysoká pri Morave migrantov odovzdal **obž. Š. C.**, ktorý ich tým istým vozidlom odviezol naspäť do Bratislavy, pričom bol sprevádzaný **obž. I. P.** na vozidle Mitsubishi Colt, ktorým viezol i **obž. D. N.**, pričom okolo 15.03 hod. na čerpacej stanici S. v Bratislave, po predchádzajúcej telefonickej dohode so Z. W., migrantov prevzal **obž. Ľ. P.**, ktorý ich vozidlom zn. Mazda 626, ev. č. N. odviezol do Martina na benzínovú pumpu E., kde migrantov, po predchádzajúcej telefonickej dohode so Z. W. a na základe jeho pokynu a usmernenia prevzal **obž. M. S.**, ktorý ich vozidlom TAXI, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby, odviezol do M., kde ich na základe pokynu od Z. W. okolo 17.27 hod. prevzal **obž. C. X.**, ktorý v byte č. X. na ulici Š. týchto migrantov ukryl a následne zabezpečoval ich stráženie a stravovanie;

a pritom z činnosti spočívajúcej v pašovaní migrantov, pri ktorej štátnu hranicu medzi Slovenskou republikou a Rakúskom prekročilo najmenej 66 migrantov, obžalovaní **V. T., I. P., D. N., Š. C. a C. X.** spoločne so Z. W. zarobili pre seba, pre ostatných obžalovaných a pre ďalšie doposiaľ nestotožnené osoby zaoberajúce sa pašovaním migrantov, sumu najmenej 4 094 868,60 Sk, v prepočte 135 924,73 €;

III.

obžalovaný Š. C. v dňoch 16. februára 2004 a 17. februára 2004 v byte č. X. držal v igelitovom sáčku vo vrecku nohavic 0,70 gramov vysušeného rastlinného materiálu z rastliny rodu Cannabis (konopa) s potvrdenou prítomnosťou účinných kanabinoidov so zastúpením účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 9,2 % hmotnosti, pričom uvedené množstvo rastliny rodu Cannabis (konopa), ktorá je spolu s THC, chemickým tetrahydrokanabinolom, zaradená v zozname omamných a psychotropných látok zákona č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zák. č. 260/1999 Z.z., do I. skupiny omamných látok, možno hodnotiť ako 2 priemerné jednotlivé dávky konopy, a tento rastlinný materiál nadobudol dňa 16. februára 2004 okolo 15.00 hod. v Bratislave – Petržalke od muža nezistenej totožnosti za sumu najmenej 250 Sk (8,29 €).

Za to boli odsúdení obžalovaní **V. T.** podľa § 171a ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného

do 1. augusta 2004, za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to :

1. mobilného telefónu zn. Nokia 6100, IMEI : X. so SIM kartou č. X.,
2. SIM karty č. X.,
3. SIM karty č. X..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004, vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Obžalovaný **I. P.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 4 Tr. zák. v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, za použitia § 35 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to:

- osobného motorového vozidla značky Mitsubishi Colt 1500, VIN J., zelenej metalízy, ev. č. B., s 2 kusmi kľúčov a diaľkovým ovládaním, toho času v úschove v Ústrednom sklade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Slovenská Ľupča,
- mobilného telefónu zn. Nokia 7210, IMEI: X. so SIM kartou č. X.,
- mobilného telefónu zn. Nokia 3100, IMEI: X. so SIM kartou č. X..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004, vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 5 z 8. decembra 2006, sp. zn. 2T 196/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. decembra 2006 a ktorým bol I. po odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov. Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný **D. N.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 4 Tr. zák. v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, za použitia § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Nokia 3510, IMEI: X. so SIM kartou č. X..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný **Š. C.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 4 Tr. zák. v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, za použitia § 35 ods. 1, ods. 2 a § 40 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Nokia 3310, IMEI: X..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný **C. X.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 4 Tr. zák. v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platného do 1. augusta 2004, za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 57 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky.

Obžalovaný **Z. P.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovaný **I. P.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovaný **L. T.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to

- osobného motorového vozidla značky Škoda Felícia EEF 613, VIN T., farby zelená tmavá, ev. č. B. s 1 kľúčom, toho času v úschove v Ústrednom sklade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Slovenská Ľupča,

- 1 kľúča od vozidla Škoda Felícia EEF 613, VIN T., farby zelená tmavá, ev. č. B..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný **M. G.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to 2 kusov mobilných telefónov zn. Nokia tmavomodrej farby, jedného mobilného telefónu zn. Nokia čiernej farby, SIM karty č. X. a SIM karty č. X..

Podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia finančnej hotovosti v sume 50 000 Sk v prepočte 1 659,70 € (tisícšesťstopäťdesiatdeväť euro a sedemdesiat centov), finančnej hotovosti v sume 1 100 CZK (tisícsto českých korún) a finančnej hotovosti v sume 2 000 USD (dvetisíc amerických dolárov), uložených na depozitných účtoch Špeciálneho súdu v Pezinku v Štátnej pokladnici.

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný **L. Š.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 21. februára 2007, č. k. 8T 104/2006-669, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. februára 2007 a ktorým bol **L. Š.** odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov. Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný **P. B.** bol odsúdený podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovaní **M. P. a M. S.** boli odsúdení obaja podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 4 (štyri) mesiace u každého z nich.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. boli obaja na výkon uloženého trestu zaradení do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovaný **T. T.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 4 (štyroch) rokov.

Obžalovaný **R. O.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaný **A. W.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Obžalovaný **H. Q.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný **M. S.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Obžalovaný **L. K.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 za použitia § 35 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín zo 17. januára 2008, č. k. 5T 51/2006-110, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. januára 2008 a ktorým bol E. K. odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov. Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný **Z. Š.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 438b zák. č. 498/2008 Z.z., ktorým sa menia zákony v oblasti trestného práva v súvislosti so zavedením meny euro v Slovenskej republike, na peňažný trest 5 000 Sk v prepočte 165,97 € (stošesťdesiatpäť euro a deväťdesiat sedem centov).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí mobilného telefónu zn. Nokia 3330, IMEI: X. so SIM kartou č. X..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. v znení platnom do 1. augusta 2004 sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Obžalovaný **K. K.** bol odsúdený podľa § 171a ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v znení zák. č. 171/2003 Z.z. platnom do 1. augusta 2004 s poukazom na § 438b zákona č. 498/2008 Z.z., ktorým sa menia zákony v oblasti trestného práva v súvislosti so zavedením meny euro v Slovenskej republike na peňažný trest 70 000 Sk, v prepočte 2 323,57 € (dvetisíc tristo dvadsať tri euro a päťdesiat sedem centov).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 37 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 súd upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému **V. P.**, pretože pokladal trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 19. júna 2008, č. k. 3 To 9/2008-226, za dostatočný.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 súd vyslovil, že zhabáva finančnú hotovosť 1 400 USD (tisícštyristo amerických dolárov) a 31 000 Sk, v prepočte 1 029,01 € (tisícdvadsaťdeväť euro a jeden cent), uloženú v úschove Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, finančnú hotovosť 13 000 Sk v prepočte 431,52 € (štyristotridsaťjedna euro a päťdesiatdva centov), 200 USD (dvesto amerických dolárov), uloženú na depozitných účtoch Špeciálneho súdu v Pezinku v Štátnej pokladnici.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Naproti tomu tým istým rozsudkom boli obžalovaný **L. G.** podľa § 285 písm. c/ Tr. por., obžalovaná **M. M.** podľa § 285 písm. b/ Tr. por., obžalovaný **D. P.** podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 8. augusta 2007, č. k. VII Gv 217/04-687, pre skutok v bode A obžalobou právne posúdený ako pokračovací trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, ktorý mali spáchať obžalovaní tým, že pre iného organizovali a inému umožnili nedovolené prekročiť štátne hranice Slovenskej republiky a takým činom získali pre seba alebo iného značný prospech, a to

L. G. v bode A. č. 21,27, 35 ktorým

21/ obvinený **L. G.** a obvinení **M. G.**, **L. K.**, **L. Š.** a **C.C. X.** všetci spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že dňa 29. decembra 2003 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora **Z. W.**, prezývaného „A.“ alebo „A.“, zorganizovali

a zabezpečili nelegálny prechod skupiny 8 migrantov z Číny, ktorým pomohli nelegálne prekročiť štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do cieľovej krajiny v Taliansku k mestu Brescia tak, že Z. W. dňa 29. decembra 2003, po predchádzajúcej telefonickej dohode s obv. M. G. o vykonaní nelegálnej prepravy 8 čínskych migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej do cieľovej krajiny v Taliansku, zabezpečil taxikára obv. Ľ. Š., s vozidlom taxi, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby a ďalšieho doposiaľ nezisteného vodiča na vozidle taxi, zn. Daewo, striebornej farby, ktorí podľa ich pokynov dňa 29. decembra 2003 asi o 17.30 hod. prevzali od obv. C. X. v M.Š. skupinu 8 migrantov z Číny, ktorých následne odviezli k obci Čachtice, pri Novom Meste nad Váhom, kde migrantov asi o 20.00 hod. prevzal obv. M. G. spolu s obv. Ľ. G. a ďalšími nezistenými osobami, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel, ktoré boli naložené v dodávkovom motorovom vozidle zn. Ford Tranzit ev. č. N., bielej farby a takto ukrytých migrantov obv. Ľ. K., ako vodič vozidla v nočných hodinách previezol cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do cieľovej stanice v Taliansku, k mestu Brescia, kde ich na parkovisku autostrády EST asi o 00.50 hod. dňa 30. decembra 2003 odovzdal ďalším členom skupiny, ktorí pôsobili v Taliansku a ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.,

27/ obvinený Ľ. G. a obvinení M. G., Ľ. K., M. S. a C. X. všetci spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že dňa 15. januára 2004 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“, zorganizovali a zabezpečili nelegálny prechod skupiny 8 migrantov z Číny, ktorým pomohli nelegálne prekročiť štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do cieľovej krajiny v Taliansku k mestu Brescia tak, že Z. W. dňa 29. decembra 2003, P. predchádzajúcej telefonickej dohode s obv. M. G. o vykonaní nelegálnej prepravy 8 čínskych migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej do cieľovej krajiny v Taliansku, zabezpečil vodičov taxikára obv. M. S., s vozidlom taxi, zn. Škoda Felícia, ev. č. M., modrej farby a policajného agenta vystupujúceho pod menom R. K. s osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ktorí podľa jeho pokynov dňa asi o 16.00 hod. prevzali od obv. C. X. v M., skupinu 8 migrantov z Číny, ktorých následne odviezli k Novému Mestu nad Váhom, kde migrantov asi o 19.00 hod. prevzal obv. M. G. spolu s obv. Ľ. G. s ďalšími nezistenými osobami, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel, ktoré boli naložené v dodávkovom motorovom vozidle zn. Ford Tranzit ev. č. N., bielej farby a takto ukrytých migrantov obv. Ľ. K.,

ako vodič vozidla v nočných hodinách previezol cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do cieľovej stanice v Taliansku, k mestu Brescia, kde ich na parkovisku autostrády EST asi o 07.50 hod. dňa 16. januára 2004 odovzdal ďalším členom skupiny, ktorí pôsobili v Taliansku a ktorých zabezpečil a telefonicky riadil Z. W.,

35/ obvinený Ľ. G. a obvinení M. G., Ľ. K., P. B. a C. X. všetci spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že dňa 5. februára 2004 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“, zorganizovali a zabezpečili nelegálny prechod skupiny 8 migrantov z Číny, ktorým pomohli nelegálne prekročiť štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska s cieľom dopraviť ich až do cieľovej krajiny v Taliansku tak, že Z. W. dňa 5. februára 2004, po predchádzajúcej telefonickej dohode s obv. M. G. o vykonaní nelegálnej prepravy 8 čínskych migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej do cieľovej krajiny v Taliansku, zabezpečil vodičov taxikára obv. P. B., s vozidlom taxi zn. Škoda Felícia, ev. č. M., bielej farby a policajného agenta vystupujúceho pod menom R. K. s osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. č. B., červenej farby, ktorí podľa jeho pokynov asi o 16.30 hod. prevzali od obv. C. X. v M., skupinu 8 migrantov z Číny, ktorých následne odviezli k Novému Mestu nad Váhom, kde migrantov asi o 19.00 hod. prevzal obv. M. G. spolu s obv. Ľ. G. a s ďalšími nezistenými osobami, ktorí následne migrantov ukryli v hudobných reprosústavách upravených na tento účel, ktoré boli naložené v dodávkovom motorovom vozidle zn. Mercedes Sprinter, ev. č. B., bielej farby a takto ukrytých migrantov obv. Ľ. K., ako vodič vozidla v nočných hodinách previezol cez hraničný prechod Jarovce zo Slovenskej republiky do Rakúska s úmyslom dovieť ich až do cieľovej krajiny v Taliansku, k mestu Brescia, kde ich mal odovzdať ďalším členom skupiny, avšak k ich predaniu nedošlo, lebo migranti : C. P. – žena, Z. H. – žena, L. Z. – žena, W. Q. – žena, H. B. – muž, C. W. – muž, H G. – muž a H. J. – žena, boli počas prepravy dňa 5. februára 2004 o 23.05 hod. na území Rakúska pri meste Viedeň zadržaní spoločne s obv. Ľ. K. príslušníkmi rakúskej polície,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný Ľ. G..

Obžalovaná M. M. v bode A. č. 39, ktorým

bola činná pre túto zločineckú skupinu tým, že podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“, ktorý je jej druh a s ktorým žila v spoločnej

domácnosti, vo viacerých prípadoch v dobe od júna 2003, od 28. januára 2004 do dňa 9. februára 2004, zabezpečovala ukrývanie a stravovanie nelegálnych migrantov v M. a taktiež osobne najmenenej v 14-ich prípadoch v dobe od 2. septembra 2003 do 20. decembra 2003 preberala v pobočkách T. Martin a V. Martin značné finančné prostriedky v USD, v celkovej sume v prepočte najmenej 1 149 333 Sk, ktoré platby boli zasielané od osôb z Číny a Talianska prostredníctvom služby W., ako platby za uskutočnené nelegálne prechody migrantov zo Slovenska do Talianska,

pretože, skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný D. P. v bode A. č. 41 ktorým

bol pre túto zločineckú skupinu činný tým, že podporoval jej činnosť poskytovaním prostriedkov a služieb tak, že k nelegálnym prepravám migrantov po území Slovenskej republiky poskytoval svoje dve motorové vozidlá taxi zn. Škoda Felícia, modrej farby, ev. č. M., a taxi zn. Škoda Favorit, bielej farby, ev. č. M., ako aj svojich vodičov obv. M. P., M. S. a L. Š., hoci vedel o tom, že týmito vozidlami jeho vodiči prepravujú pre Z. W., nelegálnych migrantov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ďalej boli týmto rozsudkom obžalovaní L. T. a M. P. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. a V. P. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 8. augusta 2007, č. k. VII. Gv 217/04-687, **obž. L. T.** pre čiastkové skutky v bode **A. č. 31, 37, obž. M. P.** pre skutok v bode **A. č. 10** a **obž. V. P.** pre skutok v bode **A. č. 42** obžalobou právne posúdené ako pokračovací trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, ktorý mali spáchať obžalovaní tým, že pre iného organizovali a inému umožnili nedovolené prekročiť štátne hranice Slovenskej republiky a takým činom získali pre seba alebo iného značný prospech, a to

L. T. v bode A. č. 31, 37 na skutkovom základe, že

31/ obž. L. T. a obž. Ľ. P., M. P. a C. X. všetci spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že v dňoch 25. januára 2004 až 26. januára 2004 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“, zabezpečili nelegálny prechod skupiny 4 migrantov z Číny, ktorým chceli umožniť nelegálne prekročiť štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska s úmyslom prepraviť ich až do cieľovej krajiny v Taliansku tak, že Z. W. dňa 25. januára 2004, po predchádzajúcej telefonickej dohode s obž. Ľ. P. a L. T. o vykonaní nelegálnej prepravy 4 čínskych migrantov zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do Talianska, zabezpečil vodiča taxikára obž. M. P., ktorý podľa jeho pokynov dňa 25. januára 2004 asi o 23.30 hod. prevzal od obž. C. X. v Martine-Priekope na Šikuru 1, skupinu 4 migrantov z Číny, ktorých osobným motorovým vozidlom s označením TAXI, zn. Škoda favorit, bielej farby, ev. č. M., priviezol na dohodnuté miesto, pumpu S., pri Bratislave, kde migrantov asi o 02.30 hod. odovzdal obž. Ľ. P. a L. T., ktorí ich na vozidle Škoda Felícia, zelenej farby, ev. č. B., dovezli do mesta Bratislavy, na železničnú stanicu v Petržalke, kde obž. Ľ. P. spolu s migrantmi nastúpil do vlaku číslo 7652 idúceho smerom do Viedne, pričom migrantov mal podľa dohody odovzdať vo Viedni obž. L. T., ktorý ich mal svojím vozidlom dopraviť z Rakúska do Talianska k mestu Udine, na pumpu E., avšak k ich predaniu vo Viedni nedošlo, lebo migranti J. H. – muž, L. H. - muž, C. Z. – žena a X. C. – muž, boli počas prepravy vo vlaku dňa 26. januára 2004 o 05.15 hod. na Slovensko-Rakúskej hranici zadržaní príslušníkmi hraničnej polície,

37/ obž. L. T. a obž. Ľ. P. spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že dňa 8. februára 2004 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“, zabezpečili prepravu 4 migrantov z Číny cez územie Slovenskej republiky s tým, aby mohli byť následne nelegálne prepravení mimo územia Slovenskej republiky tak, že Z. W. dňa 8. februára 2004 P. predchádzajúcej telefonickej dohode s doposiaľ neznámou osobou a s obž. Ľ. P. o vykonaní nelegálnej prepravy skupiny 4 čínskych migrantov z utečeneckého tábora v Rohovciach pri Bratislave k mestu Trnava, zabezpečili prepravu migrantov tak, že obž. Ľ. P. zabezpečil vodiča L. T., spoločne s ktorým prevzali migrantov asi o 13.25 hod. v blízkosti utečeneckého tábora Rohovce a vozidlom Škoda Felícia, zelenej farby, ev. č. B., migrantov odviezli do mesta Trnavy na benzínovú pumpu S., kde ich asi o 17.20 hod. odovzdali doposiaľ nezisteným osobám, ktoré zabezpečili ich následnú prepravu do Českej republiky,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obž. L. T..

Obž. M. P. v bode A. č. 10, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

M. P. a obvinení M. G. a C. X. všetci spoločne ako členovia zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že dňa 22. novembra 2003 podľa požiadaviek a pokynov hlavného organizátora Z. W., prezývaného „A.“ alebo „A.“ zabezpečili nelegálnu prepravu skupiny 4 migrantov z Číny cez územie Slovenskej republiky s tým, aby im následne umožnili nelegálne prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky tak, že Z. W. dňa 21. novembra 2003 asi o 23.40 hod. po telefonickej dohode s obv. M. G., ktorý mu sprostredkoval v Bratislave kúpu 4 čínskych migrantov, odišiel z Martina do Bratislavy spoločne s obv. M. P. na vozidle Taxi, Škoda Favorit, ev. č. M. a spoločne s nimi do Bratislavy išiel na vozidle taxi Renault, ev. č. M., aj taxikár M. K. a po príchode do Bratislavy sa asi o 03.45 hod. dňa 22. novembra 2003, pri hoteli K. stretli s obv. M. G., spolu s ktorým odišli na neznáme miesto v Bratislave, kde Z. W. prevzal za úplatu, od neznámych osôb, skupinu 4 čínskych migrantov, ktorých taxikár M. K. na svojom vozidle Renault, podľa pokynov Z. W. odviezol z Bratislavy do Martina, kde ich asi o 07.00 hod. odovzdal v M., obv. C. X., ktorý zabezpečil ich ukrytie v byte číslo X. na 9. poschodí a ich následné stráženie a stravovanie,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obž. M. P..

Obžalovaný. V. P. v bode A. č. 42, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

bol činný pre túto zločineckú skupinu tým, že podporoval jej činnosť poskytovaním prostriedkov a služieb tak, že k nelegálnym prepravám migrantov po území Slovenskej republiky poskytoval svoje motorové vozidlo Taxi zn. Škoda Felícia, bielej farby, ev. č. M., ako aj svojich vodičov obv. T. T. a P. B., hoci vedel o tom, že týmito vozidlami jeho vodiči prepravujú, pre Z. W. nelegálnych migrantov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je V. P. stíhaný.

Ďalej boli týmto rozsudkom obžalovaní Ľ. G., M. M., D. P., V. P., H. Q., T. T., M. S., Ľ. K., A. W., P. O., K. K. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

z 8. augusta 2007, č. k. VII. Gv 217/04-687, **pre skutok v bode B** obžalobou právne posúdený ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, ktorý mali spáchať tým, že

Z. W. v presne nezistenej dobe začiatkom mesiaca júl 2003 na území Slovenskej republiky založil za účelom dosahovania vysokých ziskov zločineckú skupinu, napojenú na ďalšie skupiny pôsobiace v zahraničí, ktorej činnosť sa vyznačovala vysokým stupňom delby práce medzi jej jednotlivými členmi v rámci jej vnútorného organizačného usporiadania, ktorá sa zaoberala organizovaním a zabezpečovaním nelegálneho prechodu migrantov z Ázie, prevažne čínskej národnosti, ktorí sa na územie Slovenskej republiky dostávali nelegálne, hlavne cez štátnu hranicu z Ukrajiny, a týmto migrantom zabezpečovali prepravu P. území Slovenskej republiky, ich ukrývanie a stravovanie vo vopred pripravených rodinných domoch alebo bytoch v okolí mesta Martin a ich následnú nelegálnu prepravu po skupinkách cez štátnu hranicu zo Slovenskej republiky do Rakúska a ďalej až do cieľovej stanice v Taliansku, buď v úseku štátnej hranice medzi Slovenskou republikou a Rakúskom, cez rieku Morava, pri obci Vysoká pri Morave - Marchegg, alebo dodávkovými motorovými vozidlami z územia Slovenskej republiky do Rakúska cez hraničný prechod Jarovce a takýmto spôsobom v dobe od mesiaca júl 2003 až do dňa 9. februára 2004, zorganizovali pre iného nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky najmenej v 25-ich prípadoch, pre skupinu najmenej 100 migrantov z Číny, čím získali pre seba sumu v prepočte najmenej 5 150 754 Sk; Z. W., ako hlavný organizátor tejto zločineckej skupiny, zabezpečoval prepojenie medzi jej jednotlivými členmi a skupinami na území Slovenskej republiky a aj v zahraničí, organizoval jednotlivé nelegálne prechody skupín migrantov a zabezpečoval financovanie celej nelegálnej činnosti a prerozdelenie zisku;

a obvinený L. G. a obvinení V. T., I. P., M. G. a Ľ. P. ako členovia tejto zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že úzko spolupracovali so Z. W. a ďalej prostredníctvom vlastných členov skupiny, sami organizovali a zabezpečovali jednotlivé prechody nelegálnych migrantov cez územie Slovenskej republiky, ako aj cez štátnu hranicu medzi Slovenskou republikou a Rakúskom a ďalej do Talianska, prípadne Českej republiky, zabezpečovali materiálne a technické zabezpečenie členov skupiny, zabezpečovali prerozdelenie zisku pre seba a svojich členov skupiny a osobne sa zúčastňovali na jednotlivých prepravách, ako riadiaci členovia skupiny;

obvinený M. S. ako člen tejto zločineckej skupiny bol pre ňu činný tým, že spolupracoval so Z. W., ako dodávateľ migrantov a prostredníctvom vlastných členov skupiny organizoval a zabezpečoval ukrývanie a stravovanie migrantov v obci Lehnice a ich transport do „skladov“ v Martine, ako aj prerozdelenie zisku pre seba a svojich členov skupiny;

obvinený K. K., obvinený Ľ. K. a obvinený D. N. ako členovia tejto zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že pôsobili v skupine ako prevádzачi a osobne vykonávali nelegálne prepravy skupín migrantov cez štátne hranice medzi Slovenskou republikou a Rakúskom a ďalej do Talianska, alebo zo Slovenskej republiky do Českej republiky;

obvinení A. W., R. O., T. T. a obvinení M. P., Ľ. Š., Z. Š., M. S., P. B. boli pre túto zločineckú skupinu činní hlavne tým, že zabezpečovali vlastnými alebo služobnými motorovými vozidlami prepravu nelegálnych migrantov na území Slovenskej republiky, v niektorých prípadoch až k blízkosti štátnej hranice najmä s Rakúskom, alebo podľa požiadaviek vykonávali aj iné prepravy a činnosti na území Slovenskej republiky, ktoré súviseli s ukrývaním a stravovaním migrantov a ich nelegálnym prechodom štátnej hranice Slovenskej republiky;

obvinení D. P. a V. P. boli pre túto zločineckú skupinu činní hlavne tým, že podporovali jej činnosť poskytovaním prostriedkov a služieb tak, že k nelegálnym prepravám migrantov po území Slovenskej republiky poskytovali svoje vozidlá taxi a svojich vodičov, pričom obv. V. P. sa na jednej takejto preprave migrantov aj osobne zúčastnil;

obvinený H. Q. a obvinený C. X., ako členovia tejto zločineckej skupiny boli pre ňu činní tým, že zabezpečovali prepravy nelegálnych migrantov po území Slovenskej republiky, ich ukrývanie, stravovanie a stráženie v prenajatých rodinných domoch a bytoch v okolí mesta Martin a takýmto spôsobom zabezpečovali jednotlivé nelegálne prechody migrantov cez štátnu hranicu medzi Slovenskou republikou a Rakúskom a ďalej do Talianska;

obvinená M. M. a obvinený Z. P. boli pre túto zločineckú skupinu činní hlavne tým, že zabezpečovali ukrývanie a stravovanie nelegálnych migrantov na území Slovenskej republiky a osobne preberali značné finančné prostriedky, ktoré boli posielané na ich meno z iných štátov, hlavne z Číny a Talianska, ktoré peniaze boli určené pre členov skupiny, ako odmena za vykonanú nelegálnu prepravu migrantov,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní L. G., M. M., D. P., V. P., H. Q., T. T., M. S., R. O., K. K., A. W. a L. K..

Rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k obžalovanej M. M. nadobudol právoplatnosť 1. mája 2009 a trestná vec obžalovaného L. K. bola uznesením najvyššieho súdu z 13. mája 2010 podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neprospech obžalovaných a obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., Z. P., L. P., L. T., M. G., L. Š., M. P., P. B., M. S., R. O., K. K. a Z. Š..

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaných L. G. a D. P. do oslobodzujúceho výroku, ktorým boli v celom rozsahu oslobodení spod obžaloby, u obžalovaných V. P., H. Q., T. T., M. S., R. O., K. K., A. W. a L. K. do oslobodzujúceho výroku, ktorým boli oslobodení spod skutku B obžaloby právne kvalifikovanom ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a odsek 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, u obžalovaných Z. P., L. P., L. T., M. G., L. Š., P. B., M. P., M. S., T. T., R. O., A. W., H. Q., M. S., L. K. aj do výroku o vine a treste, nakoľko na rozdiel od obžaloby boli ich skutky právne kvalifikované iba podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

V prvom rade namietal, že sa nestotožňuje s rozhodnutím špeciálneho súdu vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku obžalovaných L. G. a D. P., pretože súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu vo vzťahu k týmto obžalovaným. Podľa neho súd nedostatočne prihliadol k výpovedi obž. M. G. z prípravného konania z 21. októbra 2004, v ktorej uviedol, že jeho úlohou bolo pre mužov L. a J. sprostredkovať cez hlavného organizátora osobu prezývanú A. zabezpečiť migrantov, ktorých následne osoby L a J prevzali a zabezpečili nelegálny prevoz z územia Slovenskej republiky do Rakúska. Obž. M. G. sa vo výpovedi z 25. októbra 2004 vyjadril aj k zvukovej nahrávke z 12. februára 2004 medzi ním a neznámym mužom L., kde sa dohadujú, kde sú migranti a či migranti boli zadržaní alebo nie. V tejto súvislosti poukázal aj na ďalšiu svedeckú výpoveď P. G., ktorý sa vyjadroval k nahrávkam odposluchov

medzi M. G. a neznámym mužom L.. Svedok uviedol, že telefónne číslo z ktorého bol záznam vyhotovený používal obž. L. G. a opoznal i jeho hlas. Obž. M. G. len z obavy o svoj život a zdravie konkrétne nepomenoval osobu, ktorú vo výpovedi označoval písmenom L.

Nesúhlasil ani s oslobodením obž. D. P., pretože z výpovedí obžalovaných L. Š. a M. S., ako aj M. P. vyplýva, že vedel o tom, že nejde o bežné zákazky ale o prevoz nelegálnych migrantov a napriek tomu sa na prepravách podieľal poskytovaním vozidiel svojej taxislužby.

Ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom špeciálneho súdu, ktorý svojím výrokom oslobodil obžalovaných V. P., H. Q., T. T., M. S., R. O., K. K., A. W. a L. K., spod skutku v bode B obžaloby právne posúdenom ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Zastáva názor, že všetci menovaní vrátane obžalovaných L. G. a D. P., spáchali uvedený trestný čin. Všetci boli vedome činní pre zločineckú skupinu, ktorá skutočnosť vyplýva z vykonaného dokazovania, najmä odposluchov telefonických hovorov, ako aj výpovede svedka R. K.. V tejto súvislosti poukazoval na znenie Trestného zákona i medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Napokon uviedol, že sa nestotožňuje ani s právnym posúdením skutkov u obžalovaných Z. P., L. P., L. T., M. G., L. Š., P. B., M. P., M. S., T. T., R. O., A. W., H. Q., M. S., L. K. vo výroku o vine a treste. Podľa neho všetci menovaní sa dopustili trestných činov tak, ako boli správne posúdené v obžalobe, čo vyplýva najmä z odposluchov a výpovede svedka R. K.. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. vo vzťahu k týmto obžalovaným a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť vec špeciálnemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný V. T. v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že trestnej činnosti, za ktorú bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného, sa nedopustil. Poukázal, že už v prípravnom konaní došlo k porušeniu jeho základných práv, vytykal neodôvodnené prieťahy, ku ktorým došlo v priebehu vyšetrovania a najmä vierohodnosť výpovede svedka – agenta R. K.. Vzhľadom k tomu, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a žije usporiadaným životom, potom aj uložený trest je neprimeraný.

Obžalovaný I. P. včas podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že jeho vina nebola dôkazmi vykonanými v priebehu trestného konania vôbec preukázaná a taktiež namietal právnu kvalifikáciu jeho konania podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a § 171a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Namietal, že v priebehu celého konania mu nebol preukázaný úmysel, pričom pre spáchanie žalovaných trestných činov sa vyžaduje úmysel páchatel'a. Z procesnej opatrnosti namietal právnu kvalifikáciu konania podľa § 185a ods. 1 a § 171a ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Spáchanie trestného činu podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. mal súd za preukázané len výpoveďou obž. V. T. z prípravného konania. Poukazoval na podrobnosti jeho výpovede, z ktorej podľa neho nevyplývajú skutočnosti, ktoré by zakladali jeho vinu. Zo samotného neidentifikovaného stretnutia so Z. W., nemožno vyvodzovať založenie takejto skupiny. Navyše uviedol, že Z. W. vôbec nepozná, vedome sa s ním nikdy nestretol a žiadnu skupinu nezaložil. Podľa neho v celom konaní nebolo preukázané, že by trestnú činnosť páchala takáto skupina. Len z opatrnosti pripúšťa, že skutkov prevádzačstva sa mohli dopustiť nie ako členovia zločineckej skupiny ale len spolupáchateľstvom. Zločinecká skupina má iné znaky ako bežné spolupáchateľstvo.

Vytýkal súdu, že nevyhovel návrhu obhajoby a nezadovážil navrhovaný dôkaz výsluchom svedka Z. W., ktorý dôkaz je kľúčový a bol aj dostupný. Ďalej namietal, že v celom konaní nebol produkovaný dôkaz o tom, že by mal z trestnej činnosti pre seba alebo iného získať značný prospech. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby ho súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. v celom rozsahu oslobodil.

Obžalovaný D. N. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podáva do výroku o vine, ako aj do výšky uloženého trestu. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nepostupoval pred vynesení rozsudku v zmysle § 2 ods. 10, ods. 11 a ods. 12 Tr. por., preto nedostatočne zistil skutkový stav. Namietal nevykonanie dôkazu výsluchom svedka „A.“. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Š. C. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvého stupňa, pretože súd nesprávne vyhodnotil

dôkaznú situáciu. Nikdy neviezol žiadnych migrantov a nič nevedel o žiadnej zločineckej skupine ani nebol jej členom. Žiadne príkazy od T. ani P. nedostával. Pre naplnenie pojmu zločinecká skupina nepostačuje iba deľba úloh medzi jednotlivými členmi, ale vyžaduje sa vnútorná štruktúra, s rozdelením funkcií a vysokým stupňom deľby práce a predovšetkým vzťahom nadriadenosti a podriadenosti a prísnyim dodržiavaním pravidiel a v tejto súvislosti poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. augusta 2008, sp. zn. 1 Ndt 12/2007, pričom práve vzťah nadriadenosti a podriadenosti v jeho prípade absentuje. navrhol preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/, ods. d/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný C. X. podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom včas podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za predčasne vydaný a nedôvodný. Vytýkal súdu, že v konaní nerešpektoval zásadu uvedenú v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., najmä skutočnosť, že zamietol návrh obhajoby na vykonanie dôkazu výsluchom hlavného organizátora trestnej činnosti Z. W. v postavení svedka, hoci vykonanie tohto dôkazu bolo možné zrealizovať pomocou technických prostriedkov. Súd teda nevykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a v dôsledku toho potom nesprávne vyhodnotil už vykonané dôkazy. Poukazoval, že jeho obrana nebola vykonanými dôkazmi vyvrátená, navrhol preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Z. P. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podáva voči všetkým výrokom rozsudku ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V prvom rade poprel, že by mal vedomosť o existencii zločineckej skupiny, záver súdu nie je podložený žiadnym dôkazom. Táto skutočnosť nevyplynula ani zo zvukových záznamov ani z výsluchu svedka - agenta R. K.. Vytýkal súdu, že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť v celom rozsahu alebo vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Podaním z 11. mája 2010 doplnil dôvody odvolania, pričom vytýkal, že uznesenie vyšetrovateľa z 9. februára 2004, ktorým bolo voči nemu začaté trestné stíhanie nemá náležitosti predpísané § 160 ods. 2 a § 163 ods. 2 Tr. por., predovšetkým vytýkal,

že uznesenie neobsahuje riadny opis skutku. Súd preto nemal prijať obžalobu. Podľa napadnutého rozsudku sa mal dopustiť pokračujúceho trestného činu podľa § 171a ods. 1 Tr. zák., pričom trestné právo hmotné nepozná pojem „pokračujúci trestný čin“, preto nemohol byť uznaný za vinného z „pokračujúceho trestného činu“. Ďalej vytýkal, že napadnutý rozsudok nedáva odpoveď na podstatnú otázku, akým spôsobom jeho konanie popísané v bode I. napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. a v čom mala spočívať jeho pomoc inému nedovolené prekročiť štátnu hranicu.

Taktiež neexistuje žiadny dôkaz o jeho dohode s bratom Z. W., zo strany súdu ide o nepodložené špekulácie. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný L. P. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že uložený trest je neprimeraný, pričom trest v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. má postihovať iba páchatel'a a nie aj jeho rodinu a blízkych. Žalovaná trestná činnosť sa udiala pred značným časom, pričom odvtedy vedie usporiadaný život. Žije a pracuje aj s manželkou vo Veľkej Británii, o čom doložil doklady. Poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci sa nachádzal vo väzbe po dobu dvoch rokov, ktoré obmedzenie jeho osobnej slobody malo na neho prevýchovný vplyv. Navrhol preto, aby najvyšší súd zvažil všetky tieto okolnosti, prehodnotil výšku trestu a napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Obžalovaný L. T. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu vytýkal súdu prvého stupňa, že nevykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, ktoré by umožnili objektívne zistenie skutkového stavu. Predovšetkým namietal, že súd sa ani nepokúsil vypočúť osobu Z. W., ktorý má byť hlavou údajnej zločineckej skupiny. Napriek návrhom obhajoby i možnosti výsluchu tohto svedka pomocou technických prostriedkov, súd návrhy obhajoby odmietol a nepovažoval výsluch tohto svedka za potrebný. Napadnutým rozsudkom bol uznaný za vinného z trestného činu nedovoleného prekročenia štátnej hranice, pričom podľa jeho názoru páchatel'ovi tohto trestného činu treba preukázať, že organizuje alebo pomáha pri prekročení hranice osobám, ktoré to nemajú dovolené. Musí sa objektívne preukázať o ktoré osoby konkrétne ide a u každej z nich dokázať, že nedisponujú alebo nedisponovali platným cestovným dokladom umožňujúcim legálny prechod hranice. Takéto

dokazovanie v jeho prípade vykonané nebolo. Skúmaniu objektívnej ako aj subjektívnej stránky tohto trestného činu sa v konaní nevenovala pozornosť. Poukázal na výpoveď utajeného svedka R. K., ktorý iba predpokladá a vlastnou úvahou vyvodzuje, že nekonkretizované osoby ázijského pôvodu prekročili ilegálne hranice, avšak bez relevantných dôkazov. Súd nemal akceptovať neschopnosť vyšetrovateľa zabezpečiť relevantné dôkazy. Taktiež namietal právnu kvalifikáciu podľa § 185a ods. 1 Tr. zák., pričom v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Ndt 12/2007. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný M. G. podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom včas podané odvolanie bližšie do konania verejného zasadnutia nezdôvodnil.

Obžalovaný L. Š. v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd mu uložil neprimerane vysoký trest, pričom takto uložený trest sa míňa účinku., pretože od vyšetrovacej väzby uplynulo takmer šesť rokov. Vo väzbe bol dva roky, z čoho rok bol na sám na cele, čo je dostatočným ponaučením pre budúcnosť. Za celú dobu od prepustenia z väzby sa nedopustil žiadneho priestupku, založil si rodinu, má maloleté deti a vedie usporiadaný život. Stal sa jediným žiteľom rodiny, pretože manželka je na materskej dovolenke, na ktoré skutočnosti by mal súd prihliadať. Svoje konanie úprimne oľutoval a navrhol zrušiť rozsudok vo výroku o treste a dožadoval sa uloženia miernejšieho trestu.

Obžalovaný M. P. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že je nevinný a cíti sa obeťou nespravodlivosti. Aj do väzby sa dostal nevinne, dokonca jeden rok z dvoch strávil v samoväzbe. Nemal žiadne vedomosti o existencii spoločenstva alebo akejkoľvek nelegálnej organizácii osôb, vykonával iba svoju prácu taxikára. Od prepustenia vedie riadny život a riadne pracuje, o čom doložil pracovné hodnotenie zamestnávateľa. Žiada, aby súd prihliadol na to, čo si doteraz vytrpel a domáhal sa uloženia miernejšieho trestu.

Obžalovaný P. B. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že je nevinný. Nikdy nepopieral, že ako taxikár prevážal pre neho neznáme osoby pravdepodobne cudzích štátnych príslušníkov na určené miesta. Nevedel však, že sú to migranti, ani to, že chcú prekročiť štátnu hranicu. Nebol členom žiadnej zločineckej skupiny.

Vážil si každého zákazníka, teda aj „A.“, ktorý bol častým zákazníkom. Za vykonané jazdy taxíkom nedostal o nič viac, ako pri iných jazdách. Neobstojí preto tvrdenie súdu, že konal so zisťnou pohnútkou a bol pomocníkom nejakej zločineckej skupiny. Vytýkal súdu, že odmietol návrh obhajoby na vypočutie svedka „A.“, ktorý by len potvrdil jeho obranu. O vine by nemali byť žiadne pochybnosti a súd by mal vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. V jeho prípade to tak nebolo, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vo výroku vine i treste a domáhal sa oslobodenia.

Obžalovaný M. S. v dôvodoch svojho odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom. Nebol činný v žiadnej zločineckej skupine, pričom poukazoval na výklad ustanovenia § 89 ods. 27 Tr. zák. platného do 3. decembra 2005, na čo poukazoval už v záverečnej reči, kde upozornili na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Ndt 12/2007, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal výkladom pojmu zločinecká skupina. Vykonával iba svoju prácu taxikára. Závery súdu nie sú podložené žiadnymi dôkazmi. Súd nesprávne vyhodnotil dôkaz - odposluchy hovorov. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaní R. O., K. K. a Z. Š. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré však do konania verejného zasadnutia napriek výzve bližšie nezdôvodnili.

Obžalovaní V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., H. Q., Z. P., Ľ. P. a jeho obhajca Mgr. P. L., L. T., R. O., K. K., Ľ. Š., Z. Š. a ich obhajca JUDr. G. A., Ľ. G., D. P. a jeho obhajca JUDr. M. B., M. P., M. S. a jeho obhajkyňa JUDr. A. O., T. T., M. S., V. P. sa verejného zasadnutia nezúčastnili, o termíne verejného zasadnutia boli riadne a včas vyrozumení, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnili a žiadali vykonať verejné zasadnutie v ich neprítomnosti až na obžalovaného Š. C., ktorý prípisom došlým 6. mája 2010 žiadal, aby verejné zasadnutie nepokračovalo bez jeho prítomnosti, zároveň však oznámil, že verejného zasadnutia 13. mája 2010 sa nezúčastní a svoju neúčasť žiadal ospravedlniť. Neuviedol však žiadny závažný dôvod, pre ktorý sa verejného zasadnutia nemôže zúčastniť. Zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia u všetkých obžalovaných, mal najvyšší súd za splnené, rovnako splnené boli aj u obžalovaného Š. C., a preto najvyšší súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti vyššie uvedených obžalovaných a obhajcov.

Zástupca prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, ktorému navrhuje vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolania obžalovaných navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Prítomný obhajca obžalovaného I. P. predniesol odvolanie zhodne s jeho písomným vyhotovením a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie alternatívne navrhol aby najvyšší súd sám vo veci rozhodol a obžalovaného oslobodil.

Obhajca obžalovaného D. N. na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie zhodne s jeho písomným vyhotovením, navrhol odvolaniu vyhovieť zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaných Š. C., M. G. a M. S. na verejnom zasadnutí navrhol vo vzťahu k obžalovaným Š. C. a M. G. napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovaným M. G. a M. S. navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaných C. X. a Z. P. predniesla odvolania zhodne s písomným vyhotovením, navrhla odvolaniam vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok vo vzťahu k týmto obžalovaným a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanému Z. P. navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného E. P. navrhol vyhovieť jeho odvolaniu, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému miernejší trest. Naopak odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanému navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného L. T. na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie v zhode s jeho písomným vyhotovením, navrhol odvolaniu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému podmienený trest s probačným dohľadom. Odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanému navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A.. W. v zákonom stanovenej lehote odvolanie nepodal. Napriek tomu na verejnom zasadnutí navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku bývalého špeciálneho súdu podali procesné strany k tomu oprávnené, proti výrokom voči ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej zákonom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci ide o rozsiahlu trestnú vec a súd prvého stupňa v priebehu hlavných pojednávaní uskutočnených aj s prestávkami v období od 1. apríla 2008 až do 9. marca 2009, kedy bol vyhlásený rozsudok, vykonal rozsiahle dokazovanie v rámci ktorého vykonal všetky obžalobou navrhnuté dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., ktoré potreboval pre svoje rozhodnutie. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a vyvodil z nich správne skutkové i právne závery. Svoje rozhodnutie veľmi podrobne a logicky odôvodnil, vysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania, pričom v dôvodoch svojho rozhodnutia sa náležite vyrovnal aj s obranou jednotlivých obžalovaných. Z rozhodnutia taktiež vyplýva o ktoré dôkazy a skutočnosti oprel súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia, prečo neuveril obrane obžalovaných, a preto v podrobnostiach najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania nemá ani najvyšší súd pochybností o skutkových zisteniach uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa. Aj podľa najvyššieho súdu skutky, ako sú rozvedené v napadnutom rozhodnutí, sa stali a niet žiadnych pochybností o tom, že ich spáchali práve obžalovaní spôsobom tam uvedeným.

Treba uviesť, že na základe obsahu procesného spisu najvyšší súd nezistil žiadny rozpor medzi skutkovými zisteniami, ktoré urobil súd prvého stupňa po vyhodnotení vykonaných dôkazov a právnym posúdením vecí. Obsah a výsledky vykonaného dokazovania sa adekvátne premietli do skutkových záverov. Tieto svoje závery súd prvého stupňa oprel najmä o výpoveď svedka – agenta vystupujúceho pod krycím menom R. K.. Ide o príslušníka policajného zboru, ktorého sa orgánom činným v trestnom konaní podarilo zákonným spôsobom infiltrovať medzi obžalovaných. Výpoveď tohto svedka je podrobne zaznamenaná vo zv. č. 7 na č.l. 2122 – 2297, ako aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo 14. apríla 2008 na č. l. 12.429 – 12.452 vo zv. č. 43 a zo 4. decembra 2008 na č.l. 13.964 – 13.981 vo zv. č. 49. Svedeckej výpovedi tohto svedka nemal dôvod neveriť ani najvyšší súd. S jeho svedeckou výpoveďou totiž korešpondujú aj ostatné zadovážené dôkazy, najmä zvukové záznamy telefonických hovorov vzájomnej komunikácie, prepisy hovorov, správy spoločností E. a O. Slovensko, obsahujúce údaje o účastníkoch mobilnej telefónnej siete, prepisy záznamov zo sledovania, ktoré boli v priebehu hlavných pojednávaní prečítané a oboznámené, ako aj zápisnice z vykonaných domových prehliadok a zápisnice o zaistení vecí.

Obrana všetkých obžalovaných fakticky spočívala v tom, že neboli členmi žiadnej zločineckej skupiny, pokiaľ sa niektorí z nich aj priznali k niektorým skutkom (napr. obž. T., N., T.), tak svoju účasť na nich nepovažovali za členstvo v zločineckej skupine. V tejto súvislosti viacerí poukazovali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Ndt 12/2007. Tu treba mať na zreteli, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí sa viazal na iné skutkové okolnosti než tie, ktoré boli zistené a ustálené v tejto trestnej veci obžalovaných. Ďalší z obžalovaných M. P., M. S., L. a Z. Š. tvrdili, že vykonávali iba svoju prácu taxikárov, preto svojím konaním nemohli naplniť znaky žalovaných trestných činov. S ich obranou ako už bolo vyššie spomenuté, sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa ten ktorý obžalovaný podieľal na páchaní trestnej činnosti a prečo bolo jeho konanie kvalifikované ako trestný čin podľa vyššie uvedených ustanovení Tr. zák.(vid'. str. 104 až 113 rozsudku). V tejto súvislosti treba uviesť, že pri odôvodnení právnej kvalifikácie konania jednotlivých obžalovaných súd prvého stupňa postupoval veľmi zodpovedne, pričom konanie obžalovaných správne kvalifikoval a v tomto smere niet čo súdu prvého stupňa vytknúť.

Odvolací súd taktiež zistil, že v posudzovanej veci prípravné konanie a napokon i dokazovanie v priebehu hlavných pojednávaní bolo vykonané podľa príslušných ustanovení Tr. por. Žiadne pochybenia v tomto smere zo strany súdu prvého stupňa odvolací súd nezistil.

Správne nevyhovel návrhom na doplnenie dokazovania výsluchom Z. W. (prezývaný A.), nakoľko vykonanie tohto dôkazu by na veci nič nezmenilo, len celé konanie by sa neúmerne predĺžilo. Na konečné rozhodnutie mal súd dostatok iných dôkazov. Treba pripomenúť, že Z. W. bol vyšetrovateľom vypočutý v prípravnom konaní ako obvinený v čase kedy sa viedlo spoločné konanie a menovaný sa nachádzal vo väzbe. Vyšetrovateľ sa ho snažil k veci trikrát vypočuť (17. februára 2004, 20. februára 2004 a 6. februára 2006 č.l. 580 - 595 zv. 3). Mal teda možnosť k veci vypovedať, avšak po zákonom poučení vždy využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. Napokon bol zo spoločného konania uznesením vyšetrovateľa z 20. marca 2007 vylúčený, pretože dňa 31. marca 2006 bol vyhostený zo Slovenskej republiky do krajiny pôvodu.

Rovnako námietky odvolania zo strany obhajkyne obž. Z. P. z 11. mája 2010, považoval najvyšší súd za neopodstatnené. Treba totiž rozlišovať pojmy „**skutok**“ a „**popis skutku**“, ktorý býva uvedený v tzv. skutkovej vete. Skutok je to, čo sa v reálnom svete objektívne stalo. Naproti tomu popis skutku je len slovná forma, ktorej prostredníctvom sa skutok odráža vo vyjadrovacích prejavoch ľudskej komunikácie. Samotný skutok preto nemožno stotožňovať s popisom skutku. Pre rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní je významný predovšetkým skutok a nie jeho popis, pretože trestné stíhanie sa vedie ohľadne skutku a nie ohľadom popisu skutku. V konaní pred súdom je preto na súde, aby si ujasnil, čo tvorí samotný skutok. V nadväznosti na to, potom musí byť skutok predmetom jeho ďalšieho postupu v konaní. Po podaní obžaloby sa súd nesmie obmedziť iba na to, že zoberie na vedomie popis skutku uvedený v obžalobe, resp. že stotožní popis skutku so skutkom samotným. Popisom skutku v zmysle slovného vyjadrenia ani právnu kvalifikáciu skutku v obžalobe nie je súd viazaný. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súd rozhoduje o žalovanom skutku, neznamená to povinnosť prevziať z obžaloby popis skutku.

Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenia vo vzťahu k uloženým trestom. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestov u obžalovaných správne postupoval podľa zákona účinného v čase, kedy bol čin spáchaný, pretože je pre obžalovaných priaznivejší. Tresty ukladal v rámci trestnej sadzby, diferencovane podľa miery zavinenia jednotlivých

obžalovaných. Obžalovaným V. T., I. P., D. N., Š. C., C. X., Z. P., Ľ. P., L. T., M. G., Ľ. Š., P. B. a M. P. uložil síce nepodmienečné tresty odňatia slobody, avšak pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Prihliadol pritom na stupeň spoločenskej nebezpečnosti ich konania, na osobné pomery obžalovaných, na ich doterajší život, pričom vzal do úvahy aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti. U obžalovaných I. P. a Ľ. Š. správne ukladal súhrnný trest, pretože trestnej činnosti sa dopustili skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Rovnako správne postupoval v prípade obžalovaného Š. C., keď použil pri ukladaní trestu zmierňovacie ustanovenie. Zaradenie obžalovaných na výkon uloženého trestu do najmiernejšej nápravovýchovej skupiny taktiež zodpovedá zákonu, nakoľko spôsob ich doterajšieho života dáva všetky predpoklady k tomu, že v tejto skupine sa skôr dosiahne účel trestu. Pri zaradovaní obžalovaných na výkon trestu súd prvého stupňa pochybil, mal použiť iba ustanovenie § 39a ods. 3 Tr. zák.. Citovanie ustanovenia § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bolo nadbytočné, toto pochybenie však nemalo žiadny vplyv na postavenie obžalovaných, preto nebol dôvod na prípadné zrušenie rozhodnutia. Najvyšší súd na toto pochybenie iba upozorňuje.

Obžalovaným V. T., I. P., D. N., Š. C., L. T., M. G. a Z. Š. boli uložené i tresty prepadnutia vecí. Ide o veci, patriace obžalovaným, ktoré boli použité pri spáchaní trestnej činnosti, preto uloženie tohto trestu bolo plne v súlade so zákonom.

Obžalovanému C. X. bol uložený popri treste odňatia slobody i trest vyhostenia. Ide o cudzieho štátneho príslušníka, ktorý nie je občanom iného členského štátu Európskej únie, na území Slovenskej republiky nemá trvalé bydlisko a dopúšťal sa závažnej trestnej činnosti. Uloženie tohto trestu v jeho prípade si vyžaduje verejný záujem a má obžalovanému zabrániť páchaniu ďalšej trestnej činnosti.

Obžalovaným T. T., R. O., A. W., H. Q. a M. S. boli uložené tresty odňatia slobody diferencovane podľa miery zavinenia v rámci zákonnej trestnej sadzby, pričom výkon uloženého trestu im bol vzhľadom na doterajší spôsob života podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu. Obžalovaným Z. Š. a K. K. boli uložené primerané peňažné tresty, pričom pre prípad zmarenia výkonu tohto trestu im boli uložené primerané náhradné tresty odňatia slobody. Týmto obžalovaným boli uložené tresty vyložene výchovného charakteru, pričom súd správne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaní A. W., H. Q. a Z. Š. strávili istý čas vo väzbe.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa pri úvahách o druhu trestu a výmere v prípade všetkých obžalovaných vychádzal z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. zák. a bral do úvahy účel trestu z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie (§ 23 ods. 1 Tr. zák.). V tomto smere svoje rozhodnutie presvedčivo zdôvodnil a niet mu čo vytknúť.

V prípade obžalovaného V. P. súd prvého stupňa podľa § 37 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 19. júna 2008, sp. zn. 3 To 9/2008. Citovaným rozsudkom bol zrušený rozsudok Okresného súdu Martin z 23. októbra 2007, sp. zn. 12T 116/2007, ktorým bol V. P. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. Krajský súd na základe odvolania obžalovaného zrušil uvedený rozsudok vo výroku o treste a zmiernil mu trest na tri roky odňatia slobody, výkon trestu mu podmieniene odložil s probačným dohľadom na dobu troch rokov. Uvedený trest aj podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho rodinné pomery postačí na jeho prevýchovu. V tomto smere sa súd prvého stupňa žiadneho pochybenia nedopustil.

Čo sa týka oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku a odvolacích námietok prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, odvolací súd považoval tieto námietky za nedôvodné. Súd prvého stupňa ako už bolo vyššie konštatované, vo veci vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy a po ich starostlivom vyhodnotení dospel k oslobodzujúcim výrokom. Námietky smerovali proti hodnoteniu vykonaných dôkazov, pričom odvolací súd na rozdiel od prokurátora, žiadne pochybenia pri vyhodnotení dôkazov na strane súdu prvého stupňa nezistil. Treba si totiž uvedomiť, že jednou zo základných zásad nášho právneho poriadku je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. V praxi to znamená, že záver o naplnení znakov trestného činu, musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V posudzovanej veci bol preto postup súdu prvého stupňa správny, keď vzniknuté pochybnosti v zmysle vyššie uvedenej zásady vyložil v prospech obžalovaných.

Napadnutým rozhodnutím súd vyslovil aj zhabanie veci - finančných prostriedkov, ktoré prokurátorovi odovzdal svedok - agent R. K.. Uvedený výrok však ani jedna

z procesných strán vo svojom odvolaní nenapadla, preto sa uvedeným výrokom odvolací súd nezaoberal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky i obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. mája 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová